

Δυὸ Ἱεράρχες στὸν Βορειοηπειρωτικὸ Ἀγῶνα
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ († 1936)
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΛΑΧΟΣ († 1956)
Εὐλαβικὸ μνημόσυνο

Ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν Αὐτονομία τῆς Βορείου Ἡπείρου, ποὺ ἄρχισε ἐπίσημα στὶς 17 Φεβρουαρίου 1914, ἔχει ἔντονη τὴν σφραγίδα τῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν ἐθνικὴ ἐκείνη προσπάθεια δύο σπουδαίων Ἱεραρχῶν: α) τοῦ Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ καὶ β) τοῦ Μητροπολίτου Βελλᾶς καὶ Κονίτσης ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ. Καὶ ἐπειδὴ ἐφέτος συμπληρώνονται ὀγδόντα (80) χρόνια ἀπὸ τὴν ἐκδημία τοῦ πρώτου († 1936) καὶ ἑξήντα (60) χρόνια ἀπὸ τὴν ἐκδημία τοῦ δευτέρου, τὸ παρὸν κύριο ἄρθρο τῆς ἐφημερίδας μας στὸ πρῶτο φύλλο τοῦ 2016 εἶναι ἀφιερωμένο σ' αὐτούς.

α) Ὁ Βασίλειος Παπαχρήστου, ἀπὸ τὴν Λιντζουριά Ἀργυροκάστρου ἦταν, τότε, ὠριμος στὴν ἡλικία, σεβάσιμος στὴν ἐμφάνιση, αὐστηρὸς στὸ ἦθος καὶ μὲ μεγάλη ἀγάπη καὶ πρὸς τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα του, τὴν Βόρειο Ἡπειρο, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν μεγάλη Πατρίδα, τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ρενέ Πυῶ, Γάλλος δημοσιογράφος, ποὺ περιώδευε τότε (1913 - 1914) τὴν Βόρειο Ἡπειρο, μιλάει μὲ θαυμασμὸ καὶ σεβασμὸ γιὰ τὸν Μητροπολίτη Ἀργυροκάστρου, ἐκφράζοντας οὐσιαστικὰ τὴν γνώμη τοῦ ὀρθόδοξου ποιμνίου γιὰ τὸν Ποιμέναρχη του.

Ὁ Βασίλειος εἶχε παρακολουθήσει ὅλες τὶς κινήσεις καὶ τὶς μηχανορραφίες τῶν τότε Μεγάλων Δυνάμεων ὑπὲρ τῶν Ἀλβανῶν καὶ κατὰ τῆς Βορείου Ἡπείρου τῆς πανάρχαιας αὐτῆς Ἑλληνικῆς Γῆς. Κι' ὅταν πλέον τὰ πράγματα ἔδειξαν, ὅτι οἱ Βορειοηπειρώτες ἔπρεπε νὰ πάρουν τὴν τύχη τους στὰ χέρια τους, στὶς 15 Φεβρουαρίου 1914 σχηματίσθηκε ἡ προσωρινὴ Κυβέρνηση τῆς Βορείου Ἡπείρου (ὑπὸ τὸν Γεώργιο Ζωγράφο), ἡ ὁποία, στὶς 17 Φεβρουαρίου 1914, σὲ κατάλληλο χῶρο, δίπλα στὸν ποταμὸ Δρίνο, κοντὰ στὸ Ἀργυροκάστρο, ἐπραγματοποίησε τὴν τελετὴ τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἡπείρου, μὲ τὴν συμμετοχὴ πλήθους κληρικῶν, ὀπλαρχηγῶν καὶ ἐνθουσιῶντος λαοῦ. Εἶναι δὲ χαρακτηριστικὸ, ὅτι ὅταν ὁ Στρατηγὸς Παπούλας ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Βασίλειο καὶ τὴν προσωρινὴ Κυβέρνηση νὰ ματαιώσουν τὴν ἀνακήρυξη τῆς Αὐτονομίας, ὁ Ἱεράρχης καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐκράτησαν σθεναρὴ στάση καὶ ἀρνήθηκαν. Κι' ὅταν κατέβηκε ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία καὶ ὑψώθηκε ἡ τῆς Αὐτονομίας μὲ τὸν δικέφαλο ἀετὸ, ὁ Βασίλειος μὲ φωνὴ παλλόμενη ἀπὸ συγκίνηση στράφηκε πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ Σημαία καὶ εἶπε: «Χάριν τῆς ὑπερτάτης ἐθνικῆς ἀνάγκης κατεβιβάσθης, ὡ θεῖον ὄνειρον, ἡμῶν τε καὶ τῶν πατέρων μας γαλανόλευκὴ μας, ἐθνικὴ μας Σημαία. Ἀλλὰ ἀντὶ Σοῦ δὲν ἀνυψώμεν ξένην, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα σου, Ἡπειρωτικὴν, προωρισμένην νὰ κατισχύσῃ κατὰ τῆς ἀλβανικῆς ἡμισελήνου».

Ὁ αὐόιδιμος Ἱεράρχης διετέλεσε ὑπουργὸς τῆς Κυβερνήσεως Α.Η. Ἀργότερα, τὸ 1916, οἱ Ἴταλοι τὸν ἐξώρισαν στὴν Ἑλλάδα, ὅποτε ἐγκαταστάθηκε στὸ Δελβινάκι (χωριὸ τῆς Ἐπαρχίας του), ὅπου καὶ ἀπεβίωσε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1936 ὡς Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως καὶ Πωγωνιανῆς. Ὁ τάφος του βρίσκεται στὸν περίβολο τοῦ ἐκεῖ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ.

Συνέχεια σελ.2

25^η Μαρτίου Ἑλλαδίτες & Βορειοηπειρώτες τίμησαν τὴν ἐθνικὴ ἐπέτειο

Δερβιτσάνη Βορείου Ἡπείρου

Σελ. 9

Γενικὸ Λύκειο Κονίτσης

Σελ. 8

Τάγμα Ἐθνοφυλακῆς Κονίτσης

Σελ. 8

Θυμάμαι... Γράφει ο Χρ. Σιχλιμοίρης

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1989:

“Όταν ο ύπουργός Πολάκης υπερασπιζόταν την κομμουνιστική Άλβανία (!)

Πολλά είπώθηκαν και γράφτηκαν για τὰ ὅσα εἶπε ὁ ἀναπληρωτὴς ὑπουργὸς Ὑγείας Παῦλος Πολάκης (φωτὸ 1) σὲ συνέντευξή του, ὅταν ἀναφερόμενος σὲ δημοσιογράφο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο “ἐνοχλήθηκε” λόγω τοῦ περιεχομένου τῆς ἐρώτησής του, δήλωσε ὅτι “Ἐπρεπε νὰ σηκωθῶ ἐπάνω καὶ νὰ πάει τρία μέτρα κάτω ἀπὸ τὴ γῆ”!

ἀπλῶς ὅτι πρόκειται γιὰ -ἓνα ἀκόμη- “λεκτικὸ ἀτόπημα”. Εἶναι ὅμως ἓνα ἀκόμα λεκτικὸ ἀτόπημα ἢ **πρόκειται ὄντως γιὰ θρασύ τραμποῦκο πού συνεχίζει ὅσα ἔμαθε κάνοντας τὸ «ἀγροτικὸ» του στὴν ΚΝΕ.**

Στὸ **“Βορειοηπειρωτικὸ Βῆμα” Ἀπρίλιος 1989** (φωτὸ 2) μὲ τίτλο «ΚΤΗΝΩΔΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ Κ.Ν.Ε. κατὰ φοιτητῶν πού παρακολουθοῦσαν ὀμιλία τοῦ κ. Σεβαστιανοῦ στὴν Πανεπιστημιούπολη – εἴκοσι τραυματίες», διαβάζουμε τὰ ἑξῆς:

«.....Λίγο πρὶν τὶς 5 τὸ ἀπόγευμα, οἱ ἀναρχοαριστέρές καὶ οἱ κνίτικες ὁμάδες εἶχαν καταλάβει τὸ προαύλιο τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ ἔβριζαν χυδαία ὄσους προσέρχονταν στὴν ἐκδήλωση, ἐνῶ φώναζαν συνθήματα ὅπως **«Τὰ ἀλβανικὰ σύνορα νὰ φτάσουν στὴ Λαμία», «θάνατος στοὺς ἐθνικιστές», «Σεβαστιανέ φασίστα»** καὶ ἄλλα παρεμφερῆ. Τοὺς συγκεκριμένους ἀναρχικούς -πού εἶχαν κατεβεῖ ἀπὸ τὰ Ἐξάρχεια, ἀποφασισμένοι γιὰ μάχη- κατηύηνε κάποιος Κοσμηρίδης, ἐνῶ **τοὺς Κνίτες τὸ μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς Πανσπουδαστικῆς Π. Πολάκης** καὶ ὁ φοιτητὴς τῆς ὀδοντιατρικῆς καὶ μέλος τῆς ΠΣΚ Μωραΐτης. Ὁ Πολάκης ἀπηύηνε «τελεσίγραφο» πρὸς τοὺς ὀργανωτὲς τῆς ἐκδήλωσης **«νὰ τσακιστοῦν νὰ φύγουν, γιατί ἄλλιῶς θὰ τοὺς πετάξουν ἔξω μὲ τὶς κλοτσιές».** Ἐπικαλέστηκε μάλιστα

μὲ τραμπούκικο ὕφος ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου γιὰ ματαίωση τῆς ἐκδήλωσης, ἀπόφαση «διάρρητη» σύμφωνα μὲ τὸν υπεύθυνο σχολῆς τῆς ΔΑΠ Φοῖβο Γιαννακόπουλο, καθὼς ἡ ΔΑΠ δὲν εἶχε κἀν κληθεῖ νὰ συμμετάσχει.....

.....Στὸ τέλος τῆς «ἐπίθεσης» ἓνας ἀπὸ τοὺς ὑποκινητὲς, τὸ μέλος τῆς ΠΣΚ Πολάκης ἀντικαταστατικῶς, συνένταξε μὲ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου πού πρόσκεινται στὴν Πανσπουδαστικὴ καὶ «γράφοντας στὰ παλιά του παπούτσια» τὴ γνώμη τῶν μελῶν τῆς ΔΑΠ, κατὰπτυστο κυριολεκτικῶς ψήφισμα, στὸ ὁποῖο οἱ Βορειοηπειρωτὲς ἀποκαλοῦνται φασίστες πού δὲν δικαιούνται νὰ μπαίνουν στὸ Πανεπιστήμιο καὶ νὰ

κάνουν ἐκδηλώσεις.....»
 Νὰ λοιπὸν ποιὸς εἶναι ὁ κύριος Πολάκης..., ὁ νῦν ὑπουργὸς τοῦ ΣΥΡΙΖΑ, ὁ ὁποῖος μάλλον, μόνον ἰατρικὴ δὲν σπούδαξε, καὶ ὅπως φαίνεται ξεκάθαρα ἦταν ὁ ἐπικεφαλῆς τῶν ἐγκληματικῶν ὁρδῶν τῶν κνιτῶν καὶ τῶν ὑπολοίπων ἀριστεριστῶν, οἱ ὁποῖοι λίγους μῆνες πρὶν καταρρεύσει τὸ κομμουνιστικὸ καθεστὸς στὴν Ἀλβανία ὄχι μόνον τὸ υπεράσπιζαν, ἀλλὰ παραλίγο νὰ στείλουν “στὸν ἄλλο κόσμον” Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι διαμαρτύρονταν γιὰ τὴν παραβίαση τῶν ἀνθρωπίνων καὶ μειονοτικῶν δικαιωμάτων τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Βλέπουμε, λοιπὸν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἀστοιχείωτος, ἀγροῖκος καὶ πάνω ἀπ’ ὅλα θρασύδειλος τραμπούκος

πού λέγεται Πολάκης ἔχει βεβαρμμένο ἐγκληματικὸ παρελθόν. Αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἤθελε νὰ κάνει τώρα, δηλαδή νὰ χῶσει τρία μέτρα κάτω ἀπὸ τὴν γῆ ἓναν δημοσιογράφο, προσπάθησε νὰ τὸ κάνει καὶ τὸ 1989, ὅταν 20 ἄτομα (2 σοβαρὰ καὶ 18 ἐλαφρὰ) (φωτὸ 3) ἔπεφταν θύματα τῆς μπολσεβικικῆς μανίας τόσο αὐτοῦ, ὅσο καὶ τῶν ὑπολοίπων τραμπούκων πού κατηύηνε. **Ἐκεῖ ὅμως ὑπῆρχαν ΣΦΕΒΙΤΕΣ παλικάρια πού ὑπὸ τὶς εὐλογίες τοῦ Ἀρχηγοῦ μας Λεβέντη Σεβαστιανοῦ τοῦ ἔδωσαν καὶ πήρε γιὰ τὰ καλά τὸ μάθημά του.....** Σήμερα κάνει τὸ μάγκα, ἀντιστάσεως μὴ οὔσης...

2. Μπορεῖ αὐτὴ ἡ δήλωση, τοῦ Πολάκη νὰ σήκωσε θύελλα ἀντιδράσεων, κανεὶς ὅμως δὲν χαρακτήρισε ὡς προτροπὴ σὲ ἐγκληματὴν τὴν δήλωσή του, οὔτε φυσικὰ ζήτησε τὴν ποινικὴ του δίωξη, θεωρώντας

β) Ὁ Σπυριδῶν Βλάχος εἶχε γεννηθῆ στὴν Χιλὴ τῆς Βιθυνίας, ἐνῶ ἡ καταγωγὴ του ἦταν ἀπὸ τὴν Ρουσιὰ τοῦ Πωγωνίου. Ἦταν μόλις 40 ἐτῶν ὅταν ἄρχισε ὁ Ἀὐτονομιακὸς Ἀγῶνας, ψυχὴ τοῦ ὁποῖου, κατὰ κοινὴ ὁμολογία ὑπῆρξε αὐτός. Ἡ προκήρυξη δὲ ἐκείνου τοῦ Ἀγῶνα, ἡ ὁποία γράφτηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο, ἔλεγε ἀνάμεσα στὰ ἄλλα καὶ αὐτά: «Μᾶς ἀποσποῦν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς μητρός μας Ἑλλάδος... Τὸ Πάτριον ἡμῶν ἔδαφος κεῖται σήμερον λεία, δυνάμει ἀδίκου καὶ ἀκύρου βουλήσεως πάντων τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς... Μὴ δυναμένη δὲ νὰ συμβιώσῃ... μετὰ τῆς Ἀλβανίας, κηρύσσει ἡ Βόρειος Ἡπειρος τὴν ἀνεξαρτησίαν της καὶ προσκαλεῖ τοὺς πολίτας της ὅπως, ὑποβαλλόμενοι εἰς πᾶσαν θυσίαν, προασπίσωσι τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἐδάφους καὶ τὰς ἐλευθερίας της ἀπὸ πάσης προσβολῆς».
Νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ ἀοίδιμος ἦταν τότε Συνοδικὸς στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἀλλὰ διέκοψε τὴν συνοδικὴ του θητεία καὶ ἔσπευσε στὴν δοκιμαζόμενη Βόρειο Ἡπειρο καὶ ὑπῆρξε καὶ αὐτὸς μέλος ἐκείνης τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Σπυριδῶν, τὸ 1916, μετατέθηκε στὴν Μητρόπολη Ἰωαννίνων, ἐνῶ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1949 ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, τὸ δὲ 1956 ἀπεβίωσε, καὶ ὁ τάφος του βρίσκεται στὸ Ἀΐ Νεκροταφεῖο Ἀθηνῶν.
Μιά σύντομη σκιαγράφηση τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν ἀποπειραθῆκαμε νὰ κάνουμε, σὲ σχέση, βέβαια, μὲ τὸν Ἀὐτονομιακὸ Ἀγῶνα τῆς Βορείου Ἡπείρου, τὸ 1914, σὰν ἓνα εὐλαβικὸ μνημόσυνο. Ἄς εἶναι ἡ μνήμη τους αἰωνία.

ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΟΧΙ «ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ»

Και αν είσαι ο Φίλης, στην Ιστορία όφείλεις. Οι ιστορικές πηγές δείχνουν τη συνέχεια για τον Έλληνισμό

«Εμείς, ποτέ συμβιβασμό δεν κάναμε με τους Τούρκους...». Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

«Η επανάσταση ή έδική μας δεν ομοιάζει με καμμιάν απ' όσες γίνονται την σήμερα εις την Εύρωπην. Τής Εύρωπης αι επαναστάσεις εναντίον των διοικήσεων των είναι εμφύλιος πόλεμος. Ο έδικός μας πόλεμος ήτο ο πλέον δικαίος, ήτο έθνος με άλλο έθνος, ήτο με ένα λαόν, όπου ποτέ δεν ήθέλησε να αναγνωρισθεί ως τοιούτος, ούτε να ορκισθεί, παρά μόνο ό,τι έκαμε η βία... Μία φοράν, όταν έπήραμε τό Ναύπλιο, ήλθεν ο Άμιλτον να με ιδεί. Μοί έπρεπε: «Πρέπει οι Έλληνες να ζητήσουν συμβιβασμό, και η Άγγλία να μεσπεύ-

σει». Έγώ του άποκρίθηκα ότι: «Αυτό δεν γίνεται ποτέ, έλευθερία ή θάνατος. Εμείς, καπιτάν Άμιλτον, ποτέ συμβιβασμό δεν έκάμαμε με τους Τούρκους. Άλλους έκοψε, άλλους σκλάβωσε με τό σπαθί και άλλοι, καθώς ήμεις, έζούσαμε έλευθεροι από γενεά εις γενεά. Ο βασιλεύς μας έσκοτώθη, καμμία συνθήκη δεν έκαμε, η φρουρά του είχε παντοπνόν πόλεμο με τους Τούρκους και δύο φρουρία ήτον πάντοτε άνυπότακτα». Με έπρεπε: «Ποία είναι η βασιλική φρουρά του, ποία είναι τά φρουρία;» - «Η

φρουρά του βασιλέως μας είναι οι λεγόμενοι Κλέφται, τά φρουρία η Μάνη και τό Σούλι και τά βουνά».

Δημοσιεύω αύτούσιο τό άνωτέρω άπόσπασμα από τά Άπομνημονεύματα του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, διότι έμπεριέχει άποστομωτικές άπαντήσεις προς εκείνους που άμφισβητούν τή διαχρονική συνέχεια του Έλληνισμου. Ο Κολοκοτρώνης δηλώνει ότι είναι συνεχιστής του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, δηλαδή θέλει να άνασυστήσει τή Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Έπιπλέον χαρακτηρίζει τό 1821 επανάσταση έθνος εναντίον έθνος και καταδεικνύει ότι ήμασταν και είμαστε έθνος και όχι «συλλογικότητα», όπως μās χαρακτηρίσε ο κ. Φίλης. Τέλος, διευκρινίζει ότι η Έλληνική Έπανάσταση ΔΕΝ είναι γνήσιο τέκνο τής Γαλλικής του 1789, διότι εκείνη ήταν εμφύλιος πόλεμος με διαφορετική ιδεολογία.

Είναι ανιστόρητη η θέση όλων όσοι μιλοούν για έθνογένεση τό 1821. Η Έπανάσταση δημιούργησε κράτος, αλλά τό έθνος των Έλλήνων προϋπήρχε. Μās τό θυμίζου και άλλα κείμενα τής Τουρκοκρατίας και του 1821. Χαρακτηριστικά άναφέρω ότι ο Πατριάρχης Έεροσολύμων Νεκτάριος στά μέσα του 17ου αιώνας γράφει: «Ίδε τοιγαρούν όποια νύν η Έλλάς και η Όρθόδοξος Άνατολις... Εί και εάλω η Κωνσταντινούπολις και έδουλώθη, τό έθνος ούδαμώς ξεερριζώθη». Δηλαδή: Ίδου η Έλλάς και η Όρθόδοξη Άνατολική Έκκλησία... Άν και κατελήφθη από τους Τούρκους η Κωνσταντινούπολις, τό έθνος δεν ξεριζώθηκε!»

Στίς 26 Μαρτίου ο Παλαιών Πατρών Γερμανός και οι πρόκριτοι τής Αχαΐας άποστέλλου διακήρυξη προς τους Εύρωπαιους προξένους λέγοντας ότι «ήμεις, τό Έλληνικόν Έθνος των Χριστιανών... άπεφασίσαμεν σταθερώς η να άποθάνωμεν όλοι η να έλευθερωθώμεν».

«Η επανάσταση ή έδική μας δεν ομοιάζει με καμμιάν απ' όσες γίνονται την σήμερα εις την Εύρωπην. Τής Εύρωπης αι επαναστάσεις εναντίον των διοικήσεων των είναι εμφύλιος πόλεμος. Ο έδικός μας πόλεμος ήτο ο πλέον δικαίος, ήτο έθνος με άλλο έθνος... Μοί λέει ο Άμιλτον: πρέπει οι Έλληνες να ζητήσουν συμβιβασμό, και η Άγγλία να μεσπεύσει. Έγώ του άποκρίθηκα: Αυτό δεν γίνεται ποτέ, έλευθερία ή θάνατος. Εμείς, καπιτάν Άμιλτον, ποτέ συμβιβασμό δεν έκάμαμε με τους Τούρκους».

Και αν είσαι ο Φίλης, στην Ιστορία όφείλεις. Οι ιστορικές πηγές άποδεικνύου την συνέχεια του Έλληνισμου.

**Κωνσταντίνος Χολέβας
Πολιτικός επιστήμων**

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ μόνιμα σταυρωμένη, μόνιμα κακοποιημένη, μόνιμα άγνοημένη!

Τό 1951 ο γλύπτης Κώστας Σεφερλής, φιλοτέχνησε και δώρησε στο Δήμο Αθηναίων ένα άγαλμα, τό όποίο τοποθετήθηκε στην όδό Τοσίτσα, ανάμεσα από τό Πολυτεχνείο και τό Άρχαιολογικό Μουσείο.

Τό έργο τέχνης άναπαριστοΰσε μία γυναίκα με δεμένα πιασά τή χέρια, η όποία άνασχηκνεί τό κεφάλι. Η κίνηση ήταν έντονη και άποτύπωνε τή αντίσταση τής άλυσοδεμένης αλύτρωτης γής τής Βορείου Ηπείρου.

Ήταν μία έποχή που υπήρχαν καλλιτέχνες με πατριωτικές άξίες και που ο έλληνικός λαός ένδιαφερόταν έντονα για τά έθνικά θέματα. Άνάμεσα τους ήταν και τό ζήτημα τής Βορείου Ηπείρου.

Άπό τότε οι δεκαετίες πέρασαν και η έλληνική κοινωνία άλλαξε έντελώς χαρακτήρα.

Η Έλλάδα και ειδικά η Άθήνα απέκτησαν πολύ-πολιτισμικό χαρακτήρα, ένώ κάθε πατριωτική αναφορά στιγματίζεται ως «άκραία» και «φα-

σιστική», άφοΰ επικράτησαν σε μεγάλο βαθμό οι διεθνιστικές και ψευτο-κοινοπολιτισμικές άξίες.

Παράλληλα τό έθνικό θέμα τής Β. Ηπείρου ξεχάστηκε σχεδόν τελείως με άποτέλεσμα η πλειοψηφία των Έλλήνων πολιτών να άγνοεί και τήν ίδια τήν ύπαρξη του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμου.

Τά Έξάρχεια, η περιοχή στην όποία είχε τοποθετηθεί τό άγαλμα τής σκλαβωμένης Βορείου Ηπείρου, μετατράπηκε σε άβατο των άνθελληνικών κακοποιών στοιχείων με τόν μανδύα τής «άντιεξουσιαστικής» ιδεολογίας.

Έπόμενο ήταν και τό έργο τέχνης που συμβολίζει τήν αλύτρωτη ιδιαίτερη πατρίδα μας να υποστεί επανειλημμένα τίς άνάλογες προσβλητικές «καλλιτεχνικές» παρεμβάσεις τίς δύο τελευταίες δεκαετίες από τους γνωστούς - άγνωστους ψευτοϊδεολόγους.

Όσες φορές όμως ο Δήμος Αθηναίων

καθάριζε τό μνημείο, μετά από λίγες μέρες η «κόρη τής Βορείου Ηπείρου» πάλι βαφόταν με σπρέι σε διάφορα χρώματα η έμίμιζε συνθήματα. Δεν πρέπει να μās διαφεύγει επίσης ότι μεγάλος αριθμός των άναρχικών είναι ουσιαστικά άλβανοί έθνικιστές που εκφράζουν τό μίσος τους άπέναντι στην Έλλάδα με τήν άντιεξουσιαστική προβιά.

Ένώ διανύουμε τήν Μεγάλη Έβδομάδα πληροφορηθήκαμε ότι τό άγαλμα τής σκλαβωμένης Βορείου Ηπείρου, όχι άπλώς δέχτηκε βανδαλισμούς, αλλά σχεδόν καταστράφηκε.

Κακοποία στοιχεία έκοψαν από τό έργο τέχνης τό κεφάλι και τά πόδια... Οι δραστές ένδέχεται να είναι άναρχικοί, αλλά δίνουμε μεγαλύτερη πιθανότητα στο να είναι άλβανοί που ένοχλοΰνται από τήν ύπαρξη του συγκεκριμένου μνημείου αλλά και του Βορειοηπειρωτικού Ζητήματος γενικότερα.

Όπως και να έχει, αυτή η κατάπτυστη πράξη μās προκαλεί μόνο συναισθήματα οδύνης, θλίψης και όργης.

Τό γεγονός όμως έρχεται να μās καταδείξει και τή συμπεριφορά του έλληνικού κράτους αλλά και του μεγαλύτερου μέρους τής έλληνικής κοινωνίας εναντι στην αλύτρωτη Ηπειρο και τους Έλληνές της.

Η Έβδομάδα των Παθών διαρκεί πολύ περισσότερο για τή Βόρειο Ηπειρο, η όποία είναι μόνιμα σταυρωμένη και μόνιμα κακοποιημένη από τους άλβανούς και τους έλληνόφωνους άνθέλληνες, αλλά και μόνιμα άγνοημένη από τή μητέρα Έλλάδα και τους πολίτες της.

Εμείς όμως θα προσπαθήσουμε να άποκαταστήσουμε τό μνημείο και μαζί με αυτό να κρατήσουμε ζωντανό τόν Βορειοηπειρωτικό Άγώνα.

**Έθνικός Σύλλογος
Βόρειος Ηπειρος 1914**

Τό άγαλμα τής σκλαβωμένης Βορείου Ηπείρου.

Ο ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Ίωάννης Σ. Παπαφλωράτος
Νομικός-Διεθνολόγος
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών

Άργυρόκαστρο 17η Φεβρουαρίου 1914. Άνακήρυξη τής αυτονομίας τής βορ. Ήπειρου. Διακρίνονται ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Βασίλειος (άριστερά), ο Μητροπολίτης Βελλας και Κονίτσης Σπυρίδων (δεξιά), ο Πρόεδρος Γεώργ. Χρηστάκης-Ζωγράφος (στο μέσον) και στο πλάι του ο ύπουργός Έξωτερικών Αλέξ. Καραπάνος. Τήν σημαία κρατάει ο Γ. Χατζής - Πελερέν.

Λίγες ημέρες μετά τήν ύπογραφή του πρωτοκόλλου τής Φλωρεντίας (τόν Δεκέμβριο του 1913), ανέκληθη στην Αθήνα ο Ήπειρωτικής καταγωγής διοικητής του Ε' Σώματος Στρατού Αντιστράτηγος Παναγιώτης Δαγκλής, κατόπιν αξίωσης των Μεγάλων Δυνάμεων. Αντικαταστάθηκε από τον Ύποστράτηγο Άναστάσιο Παπούλα. Σημειωτέον ότι ο Τύπος είχε δημοσιεύσει τήν είδηση περί παραίτησης του Δαγκλή από τις τάξεις του Έλληνικού Στρατού προκειμένου να αναλάβει τόν άγωνα στην βόρεια Ήπειρο, οι κάτοικοι τής οποίας ήταν άποφασισμένοι να άντισταθούν ένόπλιως στις άποφάσεις των Μεγάλων Δυνάμεων (τήν 22α Νοεμβρίου).

Άργότερα, ή Αθήνα κοινοποίησε με έγκύκλιο τής Γενικής Διοικήσεως Ήπειρου προς τούς Διοικητικούς Έπιτρόπους Περιφέρειας, τις ακόλουθες οδηγίες για τήν όμαλή εκκένωση τής βορείου Ήπειρου από τόν Έλληνικό Στρατό: α. να επιδιωχθεί, εάν ήτο έφικτόν, ή συνδιαλλαγή των δύο στοιχείων (έλληνικού και άλβανικού), β. να σταματήσει ο άφοπλισμός των Άλβανών και να έπιστραφούν όσα είδη είχαν άφαιρεθεί, γ. να άπαγορευθεί ή κυκλοφορία άτάκτων και να άφοπλιστούν οι ήδη ύπάρχοντες, δ. να καταδιωχθεί όποιαδήποτε παράνομη ένεργεια κατά των Άλβανών, ε. να άπαγορευθεί ή είσοδος άνταρτών ή έθελοντικών σωμάτων στην Ήπειρο. Οι οδηγίες αυτές προκάλεσαν ισχυρούς κλυδωνισμούς τόσο στην Αθήνα, όσο και στην Ήπειρο.

Ένδεικτικό προς τούτο είναι τό τηλεγράφημα διαμαρτυρίας του πολιτικού και στρατιωτικού διοικητού Χειμάρρας Σπύρου Σπυρομήλιου προς τόν άναπληρωτή διοικητή του Ε' Σώματος Στρατού, με ήμερομη-

νία 25 Ιανουαρίου 1914: «Πρό 15 μηνών, με διαταγή τής Κυβερνήσεως έπανεστάτησα τήν έπαρχίαν και μέχρι σήμερον έμεινεν υπό τά όπλα πολεμούσα εις τό πλευρόν του Στρατού. Ακόμη και χθές μετ' αυτού έβάδισε κατά Μπολένας προς έκδίκησιν των φονευθέντων έν ένέδρα στρατιωτών. Εάν Εύρώπη δέν έγκρινη ένωθώμεν μετά μητρός πατρίδος και αυτή δέν δύναται να μās προστατεύση, τουλάχιστον άς μās άφήση όπλα μας, άμυνθώμεν μόνοι. Ένδεχομένη διαταγή Κυβερνήσεως προς άφο-

Έάν Εύρώπη δέν έγκρινη ένωθώμεν μετά μητρός πατρίδος και αυτή δέν δύναται να μās προστατεύση, τουλάχιστον άς μās άφήση όπλα μας, άμυνθώμεν μόνοι. Ένδεχομένη διαταγή Κυβερνήσεως προς άφοπλισμόν άτιμάζει φυλήν. Στρατός δέ, παραδίδων άόπλους συστρατιώτας και άδελφούς εις έχθρούς σφαγείς, γίνεται δημιος και παρουσιάζει πρωτοφανές εις τήν ιστορίαν παράδειγμα. Έν όνόματι Θεού και Έλληνισμού, έγκαταλείψατέ μας, αλλά μη μās άφαιρέιτε μέσα άμύνης. Φονεύσατέ μας αλλά μη δεχθήτε να γίνετε συνεργοί δημιών. Σπύρος Σπυρομήλιος.

πλισμόν άτιμάζει φυλήν. Στρατός δέ, παραδίδων άόπλους συστρατιώτας και άδελφούς εις έχθρούς σφαγείς, γίνεται δημιος και παρουσιάζει πρωτοφανές εις τήν ιστορίαν παράδειγμα. Έν όνόματι Θεού και Έλληνισμού, έγκαταλείψατέ μας, αλλά μη μās άφαιρέιτε μέσα άμύνης. Φονεύσατέ μας αλλά μη δεχθήτε να γίνετε συνεργοί δημιών. Ο Έλληνικός Στρατός, ό δοξασθείς εις δύο πολέμους, άς μη παρουσιάσει ήθικόν ίσον και κατώτερον με Άλβανικός όρδός. Ένθυμηθείτε τό Έθνος. Ένθυμηθείτε τόν Βασιλέα». (σ.σ. τόν δολοφονηθέντα Βασ. Γεώργιο Α')

Στήν βόρεια Ήπειρο, ή κατάσταση είχε έκτραχυνθεί, καθώς άλβανικές συμμορίες (όργανωμένες από

Όλλανδούς άξιωματικούς) συνεπλάκησαν με έλληνικές δυνάμεις, στις άρχές Ιανουαρίου του 1914. Η «Έπιτροπή Έθνικής Άμύνης του Άργυροκάστρου» (με πρόεδρο τόν Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως Βασίλειο), άπεφάσισε τήν σύγκληση Πανηπειρωτικού Συνεδρίου. Τήν 23η Ιανουαρίου (π. ημ.), κοινοποίησε τήν άπόφασή της με έγκύκλιο προς όλες τις Έπιτροπές Έθνικής Άμύνης τής Ήπειρου και τις κάλεσε να στείλουν τριμελή άντιπροσωπεία στο Άργυρόκαστρο. Έκεί, τήν 30η Ιανουαρίου 1914 (π. ημ.), θα άρχιζε τις έργασίες του τό συνέδριο για τήν εξέταση τής καταστάσεως και τήν λήψη άποφάσεων σχετικά με τό βορειοηπειρωτικό ζήτημα.

Τήν 9η / 22α Φεβρουαρίου, τό Ε' Σώμα Στρατού διέταξε τήν σύλληψη του Σπυρομήλιου και προχώρησε στην λήψη μέτρων για τήν ματαίωση του συνεδρίου. Η διαταγή για τήν σύλληψη του Σπυρομήλιου ανέκληθη λίγο άργότερα. Τελικώς, τό συνέδριο πραγματοποιήθηκε κανονικά με τήν συμμετοχή πλήθους άντιπροσώπων από κάθε γωνιά του βορειοηπειρωτικού έλληνισμού. Έν τώ μεταξύ, τήν 31η Ιανουαρίου / 13η Φεβρουαρίου άνεκοινώθη έπισήμως στην έλληνική κυβέρνηση τό περιεχόμενο του Πρωτοκόλλου τής Φλωρεντίας. Στο Άργυρόκαστρο άπεφασίσθη ή ένοπλη άντίσταση στις άποφάσεις

άγωνα επί έναν τουλάχιστον μήνα. Άπεφασίσθη όπως τά χρήματα αυτά συγκεντρωνθούν από τις συνεισφορές των κατοίκων τής Ήπειρου, τά κληροδοτήματα, τις δωρεές και τις καταθέσεις των ευεργετών και των απόδημων Ήπειρωτών. Η στρατιωτική ήγεσία προσεφέρθη διαδοχικώς στους Δαγκλή και Κουντουριώτη, οι όποιοι όμως άρνήθηκαν να τήν άποδεχθούν.

Τελικώς, οι Βορειοηπειρώτες δημιούργησαν μία δική τους κυβέρνηση (με έπικεφαλή τόν Γεώργιο Χρηστάκη - Ζωγράφο και μέλη τούς Μητροπολίτες Δρυϊνουπόλεως Βασίλειο, Βελλας και Κονίτσης Σπυρίδων, Κορυτσάς Γερμανό, τόν Άλέξ. Δούλη ως ύπουργό Στρατιωτικών και τόν Ίωάν. Παρμενίδη ως ύπουργό Οικονομικών) μετά τήν άποχώρηση των έλληνικών στρατευμάτων από τις τότε προσφάτως άπελευθερωθείσες περιοχές. Η Αθήνα άρνήθηκε να ένισχύσει στρατιωτικώς ή με όπλισμό τό αυτονομιστικό κίνημα (τηρώντας στο έπακρο τις διεθνείς ύποχρεώσεις της) και διέταξε τόν άποκλεισμό του λιμένος των Αγίων Σαράντα για να άποτραπεί ο άνεφοδιασμός των Βορειοηπειρωτών. Στήν Αθήνα, μία όλιγομελής έπιτροπή Βορειοηπειρωτών έπεσκέφθη τόν Βενιζέλο, ο όποιος εξέφρασε τήν βεβαιότητά του για τήν διατήρηση τής ελληνικότητας τής περιοχής και υπό τήν άλβανική διοίκηση. Συνεβούλεψε δέ τά μέλη της να μην άντισταθούν στις άποφάσεις των Μεγάλων Δυνάμεων διότι μία τέτοια ένεργεια θα είχε δυσάρεστα άποτελέσματα τόσο για τήν Ήπειρο όσο και για όλόκληρη τήν Ελλάδα.

Μολαταύτα, ο Βασ. Κωνσταντίνος «παραβλέπων τās έπιταγās τής διπλωματίας και τās συστάσεις του πρωθυπουργού του εκάλει τόν Έπιτετραμμένον τής Αυστροουγγαρίας και του έλεγεν: "οι πληθυσμοί τής βορ. Ήπειρου είναι απολύτως άποφασισμένοι να άντισταθώσι μέχρις έσχάτων κατά τής προσαρτήσεως των εις τήν Άλβανίαν. Αν ο Βενιζέλος δέν τούς ύποστηρίξη θα τόν παύσω και θα καλέσω άλλον ύπουργόν. Και αν έφθάνομεν εις τά άκρα, θα παραιτηθώ του θρόνου και θα έθετον έαυτόν επί κεφαλής των υπερασπιστών τής χώρας των"».

συνεχίζεται...

(Απόσπασμα από τό βιβλίο υπό τόν τίτλο «Η ιστορία του Έλληνικού Στρατού, 1833 - 1949», Θεσσαλονίκη : εκδόσεις Σάκκουλα, 2014)

Τσάμηδες: Μία ακόμη μαχαιριά στην καρδιά τής Ελλάδας

Γράφει ο Δημ. Πέτκος

Ο πατήρ Β. είναι έφημέριος μίας Ορθόδοξης ενορίας στην Αγία Πετρούπολη τής Ρωσίας. Πέρα από τὰ ιερατικά του καθήκοντα είναι υπεύθυνος σέ ένα ορφανοτροφείο, ένα νοσοκομείο, σέ τμήματα κατήχησης ἐνῆλικων καί φροντίζει γιά τούς πρόσφυγες τοῦ πολέμου ἀπό τήν Ἀνατολική Οὐκρανία. "Δεν τὸ περιμέναμε αὐτὸ ἀπὸ τήν Ἑλλάδα, πέσαμε ἀπὸ τὰ σύννεφα!", ἔλεγε πρόσφατα σέ σύναξη τῆς ἐνορίας του. "Πάτερ, μιλάτε γιά τὴν οικονομικὴ κρίση;", ρώτησε μία κυρία παντρεμένη μὲ Ἕλληνα. "Ὀχι! Μιλάω γιά τούς γάμους τῶν ὁμοφυλοφίλων. Δέν περιμέναμε ἡ Ἑλλάδα νὰ τὸ ἐπιτρέψει αὐτό!".

Ἴσως κάποιος ἀνησυχῆσόν γι αὐτὸ πού ἀγοραία ὀνομάζεται "θρησκευτικὸς τουρισμός". Πράγματι ὑπάρχει μία μερίδα Ρώσων πού πληρώνοντας δύο καί τρεῖς φορές πιὸ ἀκριβὰ τὶς διακοπές τους, προτιμοῦν τὴν Οὐρθόδοξη Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Τουρκία ἢ τὴν Ἰσπανία. Τὸ ζήτημα εἶναι ὅμως πολὺ βαθύτερο καί αὐτὸ πού χάνεται εἶναι ἀκριβῶς τὸ "ἠθικὸ πλεονέκτημα" τῆς χώρας μας.

Πολὺ χειρότερη εἶναι ἡ κατάσταση μὲ τὸ ζήτημα τῶν Τσάμηδων. Ἡ προσφυγὴ τους στὸ Διεθνὲς Δικαστήριον τῆς Χάγης ἐναντίον τῆς Ἑλλάδας φέρνει πλέον τὴ χώρα μας σέ ἐξαιρετικὰ δύσκολη θέση. Ὅχι τόσο γιὰτὴν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ τούς ἀποδοθοῦν χρήματα καί ἐκτάσεις, ἀλλὰ γιά τὸ πλῆγμα στὴν τιμὴ τῆς Ἑλλάδας. Ἡ ἡμέρα μνήμης τῆς δῆθεν γενοκτονίας τους, ἡ προπαγάνδα τους στὰ διεθνή μέσα καί οἱ ἐδαφικὲς τους διεκδικήσεις ἀποκοτῶναι κινούρια σημασία. Ἡ Ἑλλάδα, νικήτρια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου μὲ

ἐκατόμβες θυμάτων καί μεγαλύτερος εὐεργέτης τῆς Ἀλβανίας καθίσταται ἔνοχη καί βάνουση, ἐνῶ ἡ Ἀλβανία, σύμμαχος Ἰταλῶν καί Γερμανῶν μὲ τὴ διάπραξη φρικιαστικῶν ἐγκλημάτων πολέμου καί διώκτης τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀποδίδεται ἀθῶα καί κατατρεγμένη στὴν παγκόσμια συνείδηση.

Ἀλλὰ πῶς κατάφερε αὐτὸ τὸ περιθωριακὸ κομμάτι στὴν κοινωνία τῆς Ἀλβανίας, ἀπόγονοι τῶν 20.000 καταδικασθέντων ὡς συνεργατῶν τοῦ φασιστικοῦ Ἄξωνα, νὰ ἐπιβάλλει τὶς παράλογες

Ἡ Ἑλλάδα, νικήτρια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου μὲ ἐκατόμβες θυμάτων καί μεγαλύτερος εὐεργέτης τῆς Ἀλβανίας καθίσταται ἔνοχη καί βάνουση, ἐνῶ ἡ Ἀλβανία, σύμμαχος Ἰταλῶν καί Γερμανῶν μὲ τὴ διάπραξη φρικιαστικῶν ἐγκλημάτων πολέμου καί διώκτης τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀποδίδεται ἀθῶα καί κατατρεγμένη στὴν παγκόσμια συνείδηση.

θέσεις τοῦ ἀρχικὰ στὴν πολιτικὴ ἰδεολογία τῆς Ἀλβανίας καί τώρα νὰ ἀπειλοῦν καί μὲ διεθνή ἀναγνώριση;

Ἀποκλειστικὸς υπεύθυνος εἶναι ἡ ἴδια ἡ Ἑλλάδα. Ἀπὸ τὴ μία ἡ διπλωματικὴ ἀδράνεια μὲ τὸ νὰ παραπέμψει τὰ ζητήματα στὰ "διεθνὴ δικαστήρια" (ἀλήθεια τότε γιὰτὴν χρειάζεται τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν;) καί ἡ ὀλοκληρωτικὴ παράδοση στὶς ἀπατήσεις καί ἐπιδιώξεις τῆς Ἀλβανίας καί ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ ἀπάθεια καί ἡ σύγχυση τῆς ἐλληνικῆς κοινῆς γνώμης ὀδήγησαν ἐδῶ. Φτάσαμε στὸ σημεῖο ἡ Ἑλλάδα νὰ μὴν καταφέρει κἀν νὰ θάψει τοὺς ἥρωες τοῦ 1940-41 στὴ Βόρειο Ἠπειρο, ὑποστηρικτὲς τῆς Μεγάλης Ἀλβανίας νὰ μισθοδοτοῦνται ἀπὸ ἐλληνικοὺς ἀθλητικοὺς συλλόγους καί νὰ ἔχουμε ἀκόμη καί φωνές στήριξης τῶν ἐξωφρενικῶν θέσεων τῶν Τσάμηκων! Εὐτυχῶς πού ὑφίσταται τὸ καθεστῶς τῆς ἐμπόλεμης κατάστασης πού μᾶς εἶχε κηρύξει ἡ ἴδια ἡ Ἀλβανία καί δίνει ἕνα ἰσχυρὸ διαπραγματευτικὸ ὄπλο στὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἀγῶνας τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτη Σεβαστιανοῦ καί τῶν συνεχιστῶν του μᾶς φύλαξαν ἀπὸ τὰ χειρότερα.

Ποιὸς τελικὰ θὰ γλιτώσει τὴ χώρα μας ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀπειλή; Ὁ κλῆρος πέφτει πάλι στοὺς Βορειοηπειρωτὲς πού ἀντιστέκονται. Ἡ τεράστια σημαία τῆς διεθνῶς ἀναγνωρισμένης Ἀυτόνομης Βορείου Ἠπείρου πού ἀνέμιζε τὸ Μάρτιο στὸ στάδιο Γ. Καραϊσκάκης στὸν ποδοσφαιρικὸ ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδας μὲ τὸ Μαυροβούνιο δίνει τὴν ἀπάντησή.

Ἐκδήλωση γιά τὰ εἰκοσιπεντάχρονα τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ»

1991 - 2016
25 χρόνια προσφοράς
στον Ἑλληνισμό!

Στὴν ἡρωϊκὴ Δερβιτσάνη τὴν 17η Ἰανουαρίου 2016, πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση ἐπὶ τῆ συμπληρώσει εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ».

Ἡ ἐκδήλωση ξεκίνησε μ' ἕνα ἐξαιρετικὸ βίντεο, πού κάθε ἐλληνοψυχὸς ἀξίζει νὰ τὸ ἔχει στὴν κατοχή του, καί τὸ ὁποῖο παρουσίαζε τὴν δράση τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ», συγκλονιστικὰ γεγονότα τῆς τελευταίας εἰκοσιπενταετίας στὴν Βόρειο Ἠπειρο καθὼς κι ἕνα τηλεοπτικὸ μήνυμα πού εἶχε ἀπευθύνει ὁ Σεβαστιανὸς στοὺς Βορειοηπειρωτὲς.

Τὸ δεῦτερο μέρος τῆς ἐκδήλωσης περιελάμβανε τὴν ἀνάγνωση χαιρετιστήριων ἐπιστολῶν ὅσων δὲν βρισκόνταν παρόντες στὴν ἐκδήλωση καθὼς καί ὁμιλίες. Ἀπ' αὐτὲς οἱ σημαντικότερες ἦταν τοῦ Βαγγέλη Παπαχρήστου καί τοῦ Λεωνίδα Παππά.

Ὁ πρόεδρος τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» ἐκθείασε τὸν ἀγῶνα τοῦ Σεβαστιανοῦ γιά τὸ Βορειοηπειρωτικὸ, ἔμφεξε τὴν ἀλβανικὴ κυβέρνηση γιά τὶς ἐνέργειές της στὸ θέμα τῶν περιοριστῶν τῶν Βορειοηπειρωτῶν καί στὸ ἐκπαιδευτικὸ θέμα τῶν ἐλληνοπαίδων τῆς Βορείου Ἠπείρου ἐνῶ παράλληλα ἀνέφερε πῶς πρόθεσή του εἶναι ἡ ἀνάδειξη τοῦ προέδρου τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» μὲ ἐκλογές ἀπὸ τὴν βάση τῆς ὀργάνωσης.

Στὸ τρίτο μέρος τῆς ἐκδήλωσης τιμήθηκαν τὰ πέντε ἡγετικά στελεχῆ τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» κατὰ τὸ 1994, πού διώχθηκαν καί φυλακίστηκαν ἄδικα ἀπ' τὸ ἀλβανικὸ κράτος ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκδήλωσης ἔλαβε χώρα ἡ κοπὴ τῆς βασιλόπιτας τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» καθὼς καί μία μικρὴ δεξίωση.

Ζάβαλης Γεώργιος

Κατάμεστη ἡ αἴθουσα τῆς Δερβιτσάνης στὴν ἐκδήλωση γιά τὰ 25χρονα τῆς Ὀμόνοιας.

Vertreibung und Umsiedlung der Deutschen und Polen 1944-1948

Χάρτης μὲ τούς γερμανικοὺς πληθυσμούς πού ὑπὸ τὸ βῆρος τῶν ναζιστικῶν ἐγκλημάτων μετακινήθηκαν, ἀπὸ τὶς χώρες πού ζοῦσαν, στὴ Γερμανία μεταξὺ 1944 καί 1948. (Οἱ ἀριθμοὶ εἶναι σέ χιλιάδες). Ἡ Γερμανία οὐδέποτε ἀπαιτήσε κἀτὴ ἐπίσημῶς γι' αὐτὰ τὰ 12 ἐκατομμύρια Γερμανῶν. Πηγή: Γερμανικὸ σχολικὸ βιβλίον Ἱστορίας.

‘Ο έχθρός είναι στην ΑΘΗΝΑ

1989. Ίατρική Αθηνών. Άριστεροι, φοιτητές και μη, προσαθούν να διαλύσουν εκδήλωση του Σεβαστιανού που όργωνε ο Χ.Φ.Δ.

Όσοι γνώρισαν το έργο και τον λόγο του Ίεράρχη Σεβαστιανού, θά ξέρουν ότι υπήρξε ένας άληθινά φωτισμένος άνθρωπος. Με καθαρία σκέψη πρωτοούσε τα Έθνη Δίκαια του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού. Είχε ξεκινήσει έναν δίκαιο Αγώνα για την Λύτρωση του Έλληνισμού της Βορείου Ήπειρου, ενός Λαού που θυσιάστηκε στον βωμό των σκοπιμοτήτων της Διεθνούς Πολιτικής και της ανικανότητας των Έλλαδικών Κυβερνήσεων να τον υπερασπιστεί.

Αυτός ο Αγώνας έφερε σε πολλούς Έλληνες μία άφύπνιση πρωτοφανή: Η Βόρειος Ήπειρος γίνονταν βασικό θέμα των Έθνικών μας Δικαιών και η κινητοποίηση χιλιάδων Ελλήνων στον κοινό καλό σκοπό οδήγησε την Κοινή Γνώμη να αναγνωρίσει την ύπαρξη των άδικημένων Ελλήνων της Β. Ήπειρου. Ωστόσο το Καθεστώς του Ένβερ Χότζα που τότε καταπίεζε τους Έλληνες της Β. Ήπειρου και της Αλβανίας έβρισκε συμμάχους εν Έλλάδι στους... Άριστερους της Ελλάδος. Όλες σχεδόν οι τάσεις της διεθνιστικής Άριστεράς στην Ελλάδα κινητοποιούνταν για να στηρίξουν το άπάνθρωπο και άνθελληνικό Καθεστώς του Χότζα. Προκαλούσαν έπεισόδια όπου έμφωνίζονταν ο Σεβαστιανός, χτυπούσαν ιερείς και πολίτες, δυσφημούσαν φυγάδες που έφυγαν από την Κόλαση του «Κομμουνιστικού Παραδείσου» της Αλβανίας.

Τά γεγονότα της Ίατρικής Αθηνών του 1989 (οπότε Άριστεροι φοιτητές έπιτέθηκαν στους Έλληνες πατριώτες που πήγαν να ακούσουν τον Σεβα-

στιανό, φωνάζοντας φιλοαλβανικά συνθήματα !) ήταν ένα κλασικό δείγμα της άνθελληνικής στάσεως μερίδας του πολιτικού Κόσμου, που συχνά με θράσος γίνεται τιμητής των πάντων, βρίζει και βαφτίζει όπως θέλει τους πολιτικούς του αντίπαλους. Τότε ο Σεβαστιανός, βλέποντας το μέγεθος της παρακμής και της νοητικής σαπίλας που είχε έπικρατήσει σε Έλλαδίτες, πρόθυμους συμμάχους των Άνθελλήνων, είπε ότι «ο έχθρός της Ελλάδος δεν είναι στο έξωτερικό. Στην Ελλάδα, στην Αθήνα είναι...»

Πόσο προφητικός ήταν! Ακόμη και σήμερα πόσα δείγματα άνθελληνισμού δεν έμπορεύονται από έλληνικά(!) χείλη, από την Αθήνα; Από την έδρα των Κυβερνήτων ή από την Βουλή; Πρόσφατα δείγματα τά άνοιγματα σε μία Τουρκία, που εξακολουθεί να άμφισβητεί το Αίγαίο, αλλά ξέρει να «δωροδοκεί» τον Πρωθυπουργό με διδακτορική θέση στην Σμύρνη. Έπίσης, αυτό το άνεξήγητο με την λογική πάθος να ...ξαναγραφτεί η έλληνική Ίστορία των σχολικών έγχειριδίων με νέο άξονα την «Πολυπολιτισμικότητα» και χωρίς ...έθνομετρο. Άλλοι όμιλούν για «νέο έθνος» που διαμορφώνεται εν Έλλάδι σήμερα (άραγε έννοούν σε αυτό και τους εισβολείς από Ασία και Άφρική;), ενώ και στά Σκόπια άναγνωρίζεται από Έλληνες (!) Ύπουργούς ή Βουλευτές το δικαίωμα να λέγονται «Μακεδόνια».

Τόσα «μεμονωμένα περιστατικά»! Πέρα από την άποδειξη μειωμένης έθνικής αντίληψης για κάποιους πολιτικούς ταγούς (σε μία έποχή που γενικεύεται η στροφή Λαών σε έθνικές και θρησκευτικές παραδόσεις, για να κατοχυρωθεί η θέση τους στο παγκόσμιο γίγνεσθαι), μήπως δεν δικαιώνεται (για μία άκόμη φορά) ο άειμνηστος Σεβαστιανός που έλεγε ότι «ο έχθρός της Ελλάδος είναι στην Ελλάδα» και δη στην Αθήνα, την βάση των παρακμιακών ήγεσιών του σημερινού Έλληνισμού;

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας
Καθηγητής φιλόλογος

‘Η διαχρονική σύμπλευση ‘Αλβανίας & ‘Ιταλίας

Πάντα μέ κοινό στόχο τά Έλληνικά συμφέροντα

Τά γεγονότα που συνδέονται μέ την είσοδο-έισβολή πλήθους Προσφύγων, Μεταναστών και Λαθρομεταναστών στην Ελλάδα τους τελευταίους μήνες οδήγησαν στο κλείσιμο των συνόρων των Σκοπίων και τον συνακόλουθο άποκλεισμό των διερχομένων Προσφύγων, Μεταναστών και Λαθρομεταναστών.

Τήν πράξη αυτή μιμήθηκαν και οι Άλβανοί και οι Βούλγαροι γείτονες. Θά ήταν άνέκδοτο παλιότερα, άν ακούγαμε ότι η Αλβανία έκλεισε τά σύνορα. Τώρα ούτε να γελάσουμε μπορούμε... Τό άσχημο και πονηρό της ύποθέσεως είναι πώς η (φίλη και σύμμαχος κατά τά άλλα, που «κτανοεί την κατάσταση της Ελλάδος» και άλλα ήχηρά πλήν άνούσια) Ίταλία έτρεξε να συνδράμει την προσπάθεια των Άλβανών στέλνοντας μονάδες Άστυνομικών (Καραμπινιέρων κλπ) στά σύνορα Ελλάδος και Βορείου Ήπειρου (έτσι είναι η συνοριακή γραμμή, διότι δεν έχει ύπογραφεΐ όριστική διεθνής συμφωνία για αυτά, παρά τά όσα έπιθυμούν ξένοι και Έλληνες καλοθελητές...).

Στά σχέδια των Άλβανών ξανατρέχει ως βοηθός η Ίταλία. Ένα πολυπαιγμένο έργο από την πρώτη ήμέρα ίδρυσης του άλβανικού Κράτους (δηλαδή έδώ και 103 έτη) είτε έχουν φασισμό είτε κομμουνισμό είτε βασιλεία είτε κοινοβουλευτικό καθεστώς. Τά καθεστώτα αλλάζουν αλλά

για τους σχεδιαστές της Έξωτερικής Πολιτικής των Τιράνων όλα είναι άπλά: συνεργασία μέ την Ίταλία στην άνατολική όχθη της Αδριατικής και άπέναντι στον κοινό αντίπαλο, δηλαδή την Ελλάδα και τά έθνη της συμφέροντα.

Άς ψάξουν, όσοι άμφιβάλλουν, το πλήθος άναλογων περιστατικών στο πέραςμα του 20ου αιώνας. Για μία άκόμη φορά δικαιώνονται όσοι έλεγαν ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε το 1940 όταν μαζί μέ τους Ίταλούς εισέβαλαν στην Ελλάδα και 15 άλβανικά τάγματα, για να προσαρτήσουν τμήμα της Ελλάδος (δηλαδή την Θεσπρωτία) στην «Μεγάλη Αλβανία», άσχετα άν ο Έλληνικός Στρατός τότε τους άλλαξε τά σχέδια. Η μύχια έπιθυμία κοινής σύμπλευσης υπάρχει και σήμερα.

Και αυτό που έγινε στά σύνορά τους μέ την παρουσία Ίταλικών μονάδων αυτό άποκαλύπτει και θέτει σε άμεση έπικαιρότητα για την Έλληνική Πολιτική την άνάγκη διευθέτησης του Βορειοηπειρωτικού μέ την λύτρωση της Βορείου Ήπειρου από αυτούς που την δυναστεύουν για έναν αιώνα και όσους συμπαρίστανται στους Άλβανούς διαρκώς στην διεθνή αυτή άδικία.

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας
Καθηγητής φιλόλογος

Τά άνοικτά σύνορα & η βολική ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ των ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ άνθελλήνων

Τό Αίγαίο δεν έχει σύνορα, διότι ... είναι θάλασσα. Αυτό, άνάμεσα σε άλλα γραφικά, πλήν έπικινδύνα, ακούσαμε τον τελευταίο καιρό, για την είσοδο προσφύγων στην Ελλάδα. Άς τά ποΐνε αυτά στά στελέχη των Ένόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, που ξευχτούν και ρισκάρουν την ζωή τους φυλάσσοντας τά σύνορα. Τά ίδια πρόσωπα που σήμερα μέ θράσος και έλαφρότητα διαλαλούν ότι «δεν υπάρχουν θαλάσσια σύνορα» είναι τά ίδια ή οι πολιτικοί έπίγονοι αυτών που στις άρχές της δεκαετίας του 1990 κατηγορούσαν όσους κατέφυγαν στην Ελλάδα, για να ξεφύγουν από τον έφιάλη του άλβανικού καθεστώτος.

Είναι αυτοί που δυσφημούσαν τους Άλβανούς και τους Έλληνες Βορειοηπειρώτες, ότι ...άφησαν τον Παράδεισο για να έλθουν έδώ, κατοπιν... προσκλήσεως του τότε Ύπουργού Έξωτερικών Σαμαρά ή του Μητροπολίτη Σεβαστιανού! (Και στην Ίταλία και την λοιπή Εύρώπη ποιός τους έστειλε τότε;). Δηλαδή τους Πρόσφυγες τους φέρνει έδώ η Κυβέρνηση ή σημερινή ή οι πόλεμοι; Άπαντήστε, για να μην μάς τρελάνετε!

Μά, θά μου πείτε, υπάρχει λογική για να την χρησιμοποιήσουν οι φωστήρες της Έξωτερικής μας Πολιτικής ή των κατεστημένων ΜΜΕ; Όλοι ύπηρέτες (μέ τό άζημίωτο) της Πολιτικής Ορθότητας...

Η σημερινή κατάσταση θυμίζει τίς μεγάλες μεταναστεύσεις των Λαών (όπως τίς υπέστη και η ένιαία Ρωμαϊκή Αύτοκρατορία τον 4ο και 5ο μ.Χ. αιώνα, μέχρι να καταληφθεί και να διαλυθεί τό δυτικό τμήμα από τους βαρβάρους Γερμανούς τότε -βλέπε και στά σχολικά βιβλία των Σχολείων μας - δεν τά έχουν αλλάξει άκόμη Ίστορίας της Β΄ Γυμνασίου και Λυκείου, για τό τί έγινε μέ την έισβολή άλλοεθνών σε μία μεγάλη Αύτοκρατορία). Μόνο που τώρα δεν έρχονται εύρωπαϊκά φύλα. Τώρα έρχεται τό Ίσλάμ, που άκόμη και μέ πολίτες Εύρωπαϊκού διαβατηρίου (όπως ήταν οι ως τώρα καμικάζι-δολοφόνοι σε Παρίσι και Βρυξέλλες) θά έπιβάλλει τον νόμο του μίσους σε καθετί Δυτικό και Εύρωπαϊκό. Και άς λένε ότι θέλουν αυτοί που άοριστολογούν στις τηλεοράσεις, για να μην θίξουν τους φανατικούς που όνειρεύονται να εξαφανίσουν τους Χριστιανούς από την περιοχή.

Όσο για έμάς τους Έλληνες, πέρα από την γεινιάσή μας μέ χώρες Ίσλαμικού φανατισμού, ως Έθνος πάντα βρισκόμασταν στή προφυλακή της Εύρώπης προς την Ασία (από τους Πέρσες και τους Άραβες ως τους Τούρκους), όσο και άν δεν θέλουν να τό θυμούνται όσοι μάς θέλουν στο διεθνές περιθώριο. Πάντα μάς έπιθόνταν, αλλά στο τέλος άντέχαμε και διατηρούσαμε την ταυτότητά μας. Αυτό τό αίσίοδοξο μήνυμα μάς προσφέρει η Ίστορία και για τό σήμερα...

Για αυτό και δεν πρέπει να άπελιζόμαστε...

Γεώργιος Διον. Κουρκούτας
Καθηγητής φιλόλογος

ΝΕΑ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ Κ.Κ.Ε.

Τό μνημείο τοῦ ΔΣΕ πού ἔστησε τό ΚΚΕ στήν Φλώρινα

Ἀμετανόητο καί προκλητικό γιά ἄλλη μία φορά τό Κ.Κ.Ε.

Δέν πέρασαν λίγες μέρες ἀπό τό ἱερό μνημόσυνο γιά τοὺς πεσόντες ὑπὲρ πατρίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ στίς μάχες μέ τοὺς Κ/Συμμοριῖτες στίς 12-2-1949 στήν Φλώρινα καί τό ΚΚΕ ἐτοιμάζει νέα φιέστα-προ-

κλήση! Μέ ἀνακοίνωσή του τό Κ.Κ.Ε. ἀναφέρει ὅτι «τὴν Κυριακὴ 14 Φλεβάρη στίς 11.00 τὸ πρωί, στήν κεντρικὴ πλατεία τῆς πόλης θά γίνῃ πορεία στό χωρὸ ὅπου βρίσκεται ὁ κοινὸς τάφος τῶν μαχητῶν καί μαχητριῶν τοῦ ΔΣΕ πού ἔπασαν στή μάχη τῆς

Φλώρινας καί θά γίνουν ἀποκαλυπτήρια μνημείου. « Ἀναρωτιέται κάθε καλόπιστος Ἕλληνας πατριώτης. Τί θέλουν νά γιορτάσουν οἱ ΚΚΕδες μας; -Τὴν ἡττα τους στή Φλώρινα τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1949; -Νά τρομοκρατήσουν μήπως ,τοὺς

ὑπερήλικες ἐν ζῶῃ μαχητῆς τῶν Ἐν. Δυνάμεων καί τῆς Χωροφυλακῆς πού πρόταξαν τὰ στήθη τους καί σταμάτησαν τότε τὴν κομμουνιστικὴ ἐπιβουλή ;
-Ἢ μήπως νά ποῦνε ὅτι ἀκόμη εἶναι μέ τό ὄπλο «παρά πόδα»;
-Ἐκτός ἂν θέλουν νά θυμίσουν τῆς φρικτῆς μνήμης στό λαό τῆς Φλώρινας ἀπό τοὺς δήμιους τοῦ Δ.Σ.Ε. Δυστυχῶς ζοῦμε μέρες μακρᾶς σήφης καί παρακμῆς.
Ἄλλη Ἑλλάδα ὑπῆρχε τότε πού οἱ Ἕλληνες ἔδιναν τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα καί ἄλλη βιώνουμε σήμερα. Φτάσαμε στό σημεῖο μηδέν. Θεωρεῖται προοδευτικὸ ὅ,τι εἶναι ἀνθελληνικό!
Ἢ ἀριστερὰ ὅ,τι δέν κατάφερε στὰ πεδία τῶν μαχῶν ἀπὸ τό 1944-1949, τό κατάφερε ἀπὸ τό 1974 καί ἔπειτα, χάρι στήν ἀδιαφορία τοῦ λεγόμενου ἐθνικοῦ χώρου.
Ἄς ξυπνήσουν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸ λήθαργο γιατί σέ λίγο καιρὸ θά τρίβουν τὰ μάτια τους καθὼς τό κακὸ εἶναι ἤδη ἐντὸς τῶν πυλῶν.
Φύλακες Γρηγορεῖτε!

www.makeleio.gr

Ἡ ΛΕΒΕΝΤΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΘΡΑΣΟΣ!...

«Οὐδεὶς χειρότερος ἐχθρὸς ἀπὸ τὸν εὐεργετηθέντα ἀχάριστο», λέει ὁ θυμόσοφος λαὸς μας καί δέν ἔχει ἄδικο.

Ἀφορμὴ γιά τὴν ἐπιβεβαίωση τῶν ἀνωτέρω ἢ προκλητικὴ ἀνακοίνωση τῶν Ἀλβανῶν καί εἰδικότερα τῆς ...»Ἀλβανικῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὀμοσπονδίας» ἢ ὅποια ἄκουσον-ἄκουσον «ἐκφράζει τὴ βαθιὰ τῆς ἀγανάκτηση γιά τὴν ἀνάδειξη τῶν ἐξτρεμιστικῶν ἐθνικιστικῶν συμβόλων. Ἡ ἐμφάνιση μίας γιγαντιαίας σημαίας στό γήπεδο, ἢ ὅποια προκαλεῖ ἓνα πνεῦμα ἀνοιχτοῦ μίσους, δέν ἀντιπροσωπεύει μόνο μίαν ὀμάδα ἐξτρεμιστῶν ὀπαδῶν, ἀλλὰ καί ἀποδεικνύει τὴν ἔλλειψη στήν ὀργάνωση καί τὴ διοίκηση τοῦ παιχνιδιοῦ ἀπὸ τὴ χώρα ὑποδοχῆς. Αὐτὰ τὰ ἐπεσόδια δέν

ἔχουν σχέση μέ τό ποδόσφαιρο καί παραβιάζουν τοὺς κανόνες τῆς FIFA»! Τὴν ἀνωτέρω ἀνακοίνωση ἐξέδωσαν οἱ βόρειοι γείτονες οἱ ὅποιοι μᾶς «μαλώνουν» ἐπειδὴ κάποιοι ἐλληνοψυχοὶ φίλαθλοι τῆς Ἑθνικῆς Ἑλλάδος στό ποδόσφαιρο, σήκωσαν μίαν τεράστια ἑλληνικὴ σημαία τῆς Βορείου Ἠπείρου στίς 24-03-2016, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ φιλικοῦ ποδοσφαιρικοῦ ἀγῶνα στό γήπεδο «Γ. Καραϊσκάκης», μεταξὺ Ἑλλάδας καί Μαυροβουνίου. (βλέπε φωτὸ). Πόνεσε πολὺ τοὺς Ἀλβανούς ὅτι οἱ Ἕλληνες δέν ξεχνᾶνε τὰ σκλαβωμένα ἀδέρφια

τους στή Β. Ἠπειρο! Ἐπιπρόσθετα οἱ Ἀλβανοὶ εἶναι θρασυτάτοι καθὼς τὴν 14η Ὀκτωβρίου 2014, στὸν ποδοσφαιρικὸ ἀγῶνα ἀνάμεσα στίς ἐθνικὲς ὀμάδες τῆς Σερβίας καί τῆς Ἀλβανίας πού ἔγινε στό Βελιγράδι, σήκωσαν σημαία τῆς «Μεγάλης Ἀλβανίας»! Αὐτὴ ἢ ἀλυτρωτικὴ σημαία περιελάμβανε, τὴν Ἠπειρο, τὴν δυτικὴ Μακεδονία, τὴν Κέρκυρα, καθὼς καί ἐδάφη τῆς Σερβίας καί τοῦ Μαυροβουνίου! (βλέπε φωτὸ) Νὰ ὑπενθυμίσουμε ὅτι τότε λόγω τῶν ἀλβανικῶν προκλήσεων εἶχε διακοπεῖ ὁ ἀγῶνας καί μάλιστα ἢ σερβικὴ ἀστυνομία εἶχε συλλάβει

τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἐντι Ράμα, Ὀλοϊ Ράμα, ὡς τὸν ὑπεύθυνο τοῦ ἐπισοδίου. Αὐτὸ λοιπόν, θά πεῖ ἀλβανικὸ θράσος καί ἀμνησία! Ἄς τὰ βλέπουμε αὐτὰ γιατί ὅσο ἢ ἐπίσημη Ἑλλάδα κάνει ἐκπτώσεις καί ὑποχωρήσεις στὰ ἐθνικὰ θέματα καί δὴ στό Βορειοηπειρωτικὸ, τόσο οἱ Ἀλβανοτσάμηδες θά διεκδικοῦν καί θά ὀνειρεύονται τὴ «Μεγάλη Ἀλβανία»... Χρειάζεται ἐπαγρύπνηση καί ἐτοιμότητα καθὼς ὁ ὀρίζοντας εἶναι σκοτεινὸς καί οἱ καιροὶ οὐ μενετοί...

ΑΡΤΕΜΙΟΣ

Ἡ σημαία τῆς Βορείου Ἠπείρου πού ξεδίπλωσε ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος Βορείου Ἠπείρου -1914 στὸν ἀγῶνα Ἑλλάδα-Μαυροβούνιο

Ἡ σημαία τῆς μεγάλης Ἀλβανίας πού σήκωσαν Ἀλβανοὶ φίλαθλοι στὸν ἀγῶνα Σερβία-Ἀλβανία

«Εμείς είμαστε οί συνεχιστές τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Σουλίου»

Μέσα σέ ἀτμόσφαιρα ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας ἐορτάστηκε ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας στήν Κόνιτσα. Ἡ ἡμέρα ξεκίνησε μέ Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία καί Δοξολογία στόν Ἱερό Προσκυνηματικό Ναό τοῦ Ἁγίου Κοσμά. Συνεχίστηκε στίς καταθέσεις τῶν στεφάνων στό Ἡρώον τῆς κωμοπόλεως, ἔξω ἀπό τὸ Δημαρχεῖο καί ἀκολούθησε ὁ πανηγυρικός τῆς ἡμέρας ἀπό τὴν φιλόλογο τοῦ Γυμνασίου Κονίτσης Βασιλική Βλάχου μέ θέμα : 25η Μαρτίου 2016. Ἡμέρα μνήμης καί αὐτοσυνειδησίας. (τὴν Ὀμιλία μπορεῖ κανεῖς νὰ τὴν διαβάσεις στό blog τοῦ Τομέα Νεότητος τῆς Ἰ. Μητροπόλεως <http://youthimdrk.blogspot.gr/2016/03/25-25-2016.html>).

Ἡ παρέλαση τῶν Σχολείων (Νηπιαγωγεῖα, Δημοτικά, Γυμνάσιο, Λύκεια (Γενικό & ΕΠ.ΑΛ) καί τοῦ Στρατοῦ τόνωσαν τὸ ἐθνικό αἶσθημα τῶν κατοίκων. Ἰδιαίτερα ἐνθουσίασε καί καταχειροκροτήθηκε ἀπὸ τὸν κόσμο τὸ Τάγμα Ἐθνοφυλακῆς ποὺ γιὰ δευτέρη φορά λαμβάνει μέρος στήν παρέλαση. Ἀκολούθησε μικρὴ δεξίωση στήν στρατιωτικὴ Λέσχη καί τὸ πρωῖνὸ ἔκλεισε μέ παραδοσιακοὺς χοροὺς στήν Πλατεῖα τῆς Κονίτσης. Τὸ ἀπόγευμα παρουσιάστηκε στήν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ Γυμνασίου - Λυκείων Κονίτσης ἐορτὴ ἐπίκαιρη μέ θεατρικὸ ἀφιερωμένο στοὺς ἀγῶνες τῶν Σουλιωτῶν γιὰ τὴν ἐλευθερία τους. Οἱ ἀφηγήσεις, τὰ τραγούδια καί οἱ παρουσιάσεις ἔδωσαν μιὰ ποικιλία στὸ πρόγραμμα καί τίναξαν στὰ ὕψη τὸ πατριωτικὸ αἶσθημα τῶν ἀκροατῶν. Χαιρετισμοὺς

ἀπηύθυναν ὁ Δήμαρχος Κονίτσης καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ἀνδρέας. Στὴν συνέχεια παραθέτουμε τὸν χαιρετισμὸ τοῦ Μητροπολίτου.

«Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση αὐτὸ ποὺ εἶπε ἡ τελευταία ἀφηγήτρια. Εἶπε ὅτι **ἐμεῖς εἴμαστε οἱ συνεχιστές τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ Σουλίου**. Καί ἐπειδὴ αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ νεανικὴ καρδιά, ἔχω τὴν ἀρχή, ὅταν ἀκούω νέους ἀνθρώπους νὰ λένε, νὰ διαβεβαιώσουν κάποια πράγματα, νὰ τοὺς πιστεύω. Πιστεύω, λοιπόν, πράγματι, ὅτι τὰ νέα παιδιά, τούλάχιστον αὐτὰ ποὺ βλέπουμε ἐδῶ, εἶναι οἱ συνεχιστές.

Ὅμως, γιὰ νὰ εἶστε συνεχιστές, παιδιά, θὰ σᾶς πῶ κάτι. Δὲν θέλω νὰ τὸ παρεξηγήσετε, οὔτε νὰ τὸ πάρετε ἀνάποδα. Ἀπόψε ποὺ θὰ πᾶτε στὸ σπῆτι σας, νὰ καθίστε σὲ μιὰ ἡσυχὴ γωνιά, καί ν' ἀναρωτηθεῖτε: Τί ἦταν τὸ Σούλι ; Ποιοὶ ἦταν οἱ ἀγῶνες τῶν Σουλιωτῶν, τί ἦταν αὐτὴ ἡ κίνηση τοῦ Μάρκου Μπότσαρη νὰ σχίσει τὸ δίπλωμα ποὺ τοῦ ἔδινε ἡ πολιτεία, ἡ ὁποία, δυστυχῶς, εἶναι εὐκολὴ νὰ κάνει μέχρι σήμερα τέτοια καμώματα, νὰ δίνει βραβεῖα, λέγοντας πάρε καί σύ, πάρε καί σύ, γιὰ νὰ δείχνει ὅτι κάτι εἶναι. Νὰ καθίστε καί νὰ τὰ σκεφθεῖτε ἀπόψε αὐτά.

Καί ἕνα δεύτερο ποὺ θὰ σᾶς πῶ εἶναι ὅτι, ἂν θέλετε, καί πιστεύω ὅτι τὸ θέλετε, νὰ εἶστε συνεχιστές τῶν

Σουλιωτῶν καί τῆς γενναιότητός τους, πᾶρτε μιὰ ἀπόφαση νὰ μὴν πηγαίνετε στίς καφετέριες. Συμφωνεῖτε ; Ἐδῶ σᾶς θέλω. Καί ἐδῶ μᾶς θέλει ἡ Ἑλλάδα. Καί ξέρετε κάτι; Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι τότε ἦταν ἕνας ὁ Ἀλῆ Πασᾶς. Τώρα εἶναι πολλοὶ Ἀλῆ Πασάδες ποὺ ἀπειλοῦν τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλάδα θέλει γενναῖες ψυχές. Θέλει φρόνημα ἡρωϊκό. Θέλει γενναιότητα γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ βγοῦμε ἀπ' αὐτὸν τὸν κυκεῶνα στὸν ὁποῖο βρισκόμαστε.

Ἐγὼ δὲν ἔχω κάτι ἄλλο νὰ σᾶς πῶ. Πατρικῶς σᾶς μίλησα καί εὐχομαι καί στοὺς καθηγητὰς σας, καί στὸν κ. Κατσίλη ποὺ διδάσκει τὸν χορὸ καί στήν χορωδία ποὺ τραγουδῆσε ὠραία, νὰ εἶναι τὰ ἔτη σας πολλὰ, ἅγια καί προπαντῶς ἀγωνιστικά. Αὐτὸ θέλει ὁ Χριστὸς καί ἡ Ἑλλάδα. Ἄς ψάλλουμε τώρα τὸν Ἐθνικὸ μας ὕμνο».

Χ. Ἰ. Ἀμαραντινός

‘Η επέτειος τῆς 25ης Μαρτίου στήν Βόρειο ‘Ηπειρο

Σέ μία περίοδο πού ἡ πατρίδα μας περνάει δύσκολες στιγμές καί οἱ κυβερνῶντες δείχνουν νά λησμονοῦν τά μηνύματα τῆς ἐπέτειου τῆς 25ης Μαρτίου, οἱ Ἕλληνες Βορειοηπειρώτες μέ περηφάνεια τιμοῦν τό ἔνδοξο 1821. Ἡ ἀρχή ἔγινε στήν Κορυτσά ὅπου ἐψάλη πανηγυρική δοξολογία στό μητροπολιτικό ναό. Κατόπιν πραγματοποιήθηκε γιορτή τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων ΟΜΗΡΟΣ, ὅπου οἱ μαθητές μᾶς θύμισαν τό σύνθημα «Ἐλευθερία ἢ θάνατος» μέ τό ὁποῖο ἐμπνεύστηκαν οἱ ἀγωνιστές.

Τέλος, ὁ πρόξενος παρέθεσε δεξίωση σέ κεντρικό ξενοδοχεῖο τῆς πόλης. Παράλληλα φέτος μέ πρωτοβουλία τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ ἐορτάστηκε ἡ ἐθνική μας ἐπέτειος σέ πολλά σημεῖα τῆς Βορείου Ἡπείρου σέ μία προσπάθεια νά δοθεῖ πανηγυρικός τόνος στόν φετεινό ἐορτασμό.

Ἔτσι ἐκδηλώσεις ἔγιναν πέρα ἀπό τήν Κορυτσά, στή Δερβιτσάνη Ἀργυροκάστρου, στούς Ἁγίους Σαράντα, στή Λιβαδειά, στή Χειμάρρα, στό Μουρσι, ἐνώ καί στή Θεσσαλονίκη μέ πρωτοβουλία τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κορδελιοῦ σέ συνεργασία μέ τή Σ.Φ.Ε.Β.Α. Θεσσαλονίκης, ἔγινε ἐκδήλωση μέ θέμα « ἡ προσφορά τῆς Βορείου Ἡπείρου στό 1821 καί στήν ἴδρυση τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους».

Όμιλία Μητροπολίτου κ. Ανδρέου για τήν Μάχη τῆς Κονίτσης

(Ι. Μητροπολιτικός Ναός Ἁγ. Νικολάου Κονίτσης 10.1.2016)

Τρισάγιο ἀπό τόν μητροπολίτη Κονίτσης κ. Ανδρέα στούς τάφους τῶν ἡρώων.

Μάχη τῆς Κονίτσης ὀνομάστηκε ἡ ἀντίσταση τοῦ λαοῦ καί τοῦ στρατοῦ ἐναντίον τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν, τοὺς ὁποίους, τελικῶς, συνέτριψαν καί τοὺς ἀνάγκασαν νά καταφύγουν στήν Ἀλβανία. Κανονικά, ὅμως, ἡ μάχη αὐτή θά ἔπρεπε νά ὀνομάζεται μάχη τῆς Ἑλλάδος. Γιατί τότε ἡ Κόνιτσα ἔσωσε τήν τιμὴ καί τήν ἀκεραιότητα τῆς ἑλληνικῆς μας Πατρίδος. Τότε, τὸ Σχολικὸ ἔτος 1947-48 ὁ ὑποφαινόμενος ἤμουν μαθητὴς τῆς Δ' τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Καί θυμᾶμαι πολὺ ζωηρά, τὴν ἀγωνία στὰ πρόσωπα τῶν μεγάλων, καθ' ὃν χρόνον συνεχιζόταν ἡ Μάχη. Καί τὸ ἐρώτημα ἦταν: Πέφτει ; Δὲν πέφτει ἡ Κόνιτσα; Ἀλλὰ σὲ λίγο ὅμως, στὶς ἀρχές τοῦ ἐπομένου ἔτους, τὸ 1948, τὸ

ἀποτέλεσμα φάνηκε στὰ πρόσωπα τῶν μεγάλων. Μιὰ ἀγαλλίαση, μιὰ εἰρήνη, μιὰ χαρὰ πού ἔδειχνε ὅτι εἶχε πραγματοποιηθεῖ ἡ νίκη τῶν Ἑθνικῶν δυνάμεων.

Καί εἶναι σημαντικό, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τὸ ὅτι ἐγινε ἡ νίκη αὐτή. Γιατί ἀλλιῶτικα θά εἴχαμε δύο Ἑλλάδες. Καί δὲν ξέρω τί ἐξέλιξη θά εἶχε αὐτὸς ὁ τόπος. Ἀλλὰ γεγονὸς μένει ὅτι ἡ Πατρίδα μας θά εἶχε διχοτομηθεῖ. Αὐτὸ πρέπει νά τὸ συνειδητοποιήσουμε. Δόξα τῷ Θεῷ αὐτὸ δὲν ἐγινε ! Τότε ἀκριβῶς ἡ νίκη ἐκείνη, ἀνύψωσε τὴν μικρὴ Κόνιτσα, ἀπὸ μιὰ Ἐπαρχία πολὺ μικρὴ καί ἀσημαντὴ σὲ Δῆμο. Ἀλλὰ σήμερα πού εἶναι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχή; Ἀπολαμβάνουμε μὲν τοὺς καρποὺς ἐκείνης τῆς νίκης, ἀλλὰ δυστυχῶς ξεχνᾶμε.

Καί ἀργότερα, ἐδῶ στήν Κόνιτσα ἐγινε τὸ πολὺ ὠραῖο Νοσοκομεῖο, πού σήμερα βρίσκεται «μεταξὺ φθορᾶς καί ἀφθαρσίας», ἀφ' ὅτου τὸ ἀνέλαβαν οἱ «δημοκρατικὲς δυνάμεις». Αὐτὰ τότε. Μετέπειτα ὅμως; Μετέπειτα μᾶς ἔπιασε μιὰ λύσσα καταστροφῆς καί μιὰ μανία διαστρεβλώσεως τῶν ἱστορικῶν γεγονότων. Πρῶτη, μὴ σᾶς φανεῖ παράξενο, «ἤρξατο χειρῶν ἀδίκων» καί ἔκανε τὴν ἀρχὴ ἡ στρατιωτικὴ δικτατορία. Καί θὰ θυμᾶστε οἱ παλαιότεροι ὅτι, ὅταν τὸ 1973 τὸν Ἰούνιο ἡ δικτατορία ἐξεθρόνισε τὸν βασιλέα Κων/νο, τὸν ὁποῖον κακῶς - κάκιστα τὸν ἐθεώρησε ὡς ὑποκινητὴ τοῦ λεγομένου κινήματος τοῦ ναυτικοῦ, τότε ὁ λεγόμενος Ὑπουργὸς Ἡπείρου, δὲν ἐνθυμοῦμαι τί στρατιωτικὸ βαθμὸ εἶχε, ὁ Πέτρος Κωτσέλης, τὸ ὄνομά του τὸ θυμᾶμαι καλά, ἔφθασε ὀργίλος στὴ Κόνιτσα, μετὰ δηλ. τὴν ἐκθρόνιση τοῦ Κων/νου, καί στὸ «ἄψε - σβῆσε» ἔβγαλε ἀπὸ τὴν Πλατεῖα τῆς Κονίτσης τὸ ὠραῖο καί καλλιτεχνικὸ ἄγαλμα τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης, τὸ ὁποῖο ἔκτοτε βρίσκεται πεταμένο κυριολεκτικὰ σὲ μιὰ ἀποθήκη. Ἐνῶ, ἀργότερα, ὅταν ὑποτίθεται εἶχε ἀποκατασταθεῖ ἡ δημοκρατία, ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο τῆς Κονίτσης τὴν πλάκα, ἡ ὁποία ἔλεγε ὅτι αὐτὸ τὸ Νοσοκομεῖο εἶχε ἀνεγερθεῖ μὲ τὴν φροντίδα καί τὴν μέριμνα τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης. Ἡ ἀχαριστία, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Αὐτὴ εἶναι πού ἐξόρισε τὸν δίκαιο Ἀριστείδη. Αὐτὴ εἶναι πού ἔδωσε στὸν Σωκράτη τὸ κῶνειο. Εἶναι καί ὁ φθόνος

τῶν μικρόψυχων ἀνθρώπων πού ὄπλισε τὸ χεῖρι τοῦ Ἀλέξανδρου Σχινᾶ καί δολοφόνησε τὸ 1913 στήν Θεσ/νίκη τὸν Βασιλέα Γεώργιο Α'. Εἶναι ὁ φθόνος πού ἐδολοφόνησε τὸ 1920 τὸν ἐξοχο πατριώτη Ἴωνα Δραγοῦμη. Εἶναι αὐτός, ὁ φθόνος, πού μὲ τὶς λόγχεις τῶν Γερμανῶν ἐξεθρόνισε τὸν ἀείμνηστο, μεγάλο Ἱεράρχη, Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Χρῦσανθο τὸν ἀπὸ Τραπεζοῦντος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ θάρρος, ὅταν ὅλοι εἶχαν ὑποκύψει στὶς ἐπιθυμίες τῶν Γερμανῶν, νά πετάξει κατὰμουτρα στοὺς Γερμανοὺς τὴν ἀρνησὴ του νά συνεργαστεῖ μαζί τους, καί βεβαίως μὲ τὴν γερμανοπρόβλητη πρῶτη Κατοχικὴ Κυβέρνηση τοῦ στρατηγοῦ Τσολάκογλου. Θὰ ἔλεγα, ὅμως, ἀγαπητοί, ὅτι παράλληλα μὲ αὐτὰ, εἶναι καί ἡ κουταμάρα, ἢ νά τὴν πῶ κάπως ἀλλιῶτικα, καί συγχωρεῖστε μου τὴν ἐκφραση, ἡ βλακεία μερικῶν, ἡ ὁποία χωρὶς νά ἀντιλαμβάνεται ὅτι κάνει κακὸ στήν Πατρίδα, συνοδοιπορεῖ μὲ τὸν κομμουνισμό. Τὰ βλέπει ὅλα ὠραία. Σᾶς θυμίζω ὅτι ὅταν ὁ ἀείμνηστος προκάτοχός μου ἀγωνιζόταν γιὰ τὰ δίκαια καί τὰ δικαιώματα τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἔλεγαν ἀρκετοί : « -Τὶ θέλει καί φωνάζει ὁ Σεβαστιανός; Καλὰ περνᾶνε. Ὅλα τὰ ἔχουνε». Καί ἔπρεπε νά ἐπίσουν τὰ σύνορα καί νά ἔλθουν ἐδῶ, ρακένδυτοι καί πειναλέοι καί οἱ Βορ/τες καί οἱ Ἀλβανοὶ ἐν συνεχείᾳ, γιὰ νά ποῦνε, ὄχι ὅλοι τους, προσέξτε, μερικοὶ πάντως, ὅτι «-Εἶχε δίκαιο ὁ Σεβαστιανός». Τότε εἶχε δίκαιο. Ἀλλὰ ἐσεῖς, τί λέγατε νωρίτερα ; Αὐτὸ εἶναι, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Διότι τέτοιοι τύποι στρώνουν τὸ χαλί γιὰ νά περάσει ὁ κομμουνισμὸς μὲ τὶς ιδέες του. Καί σήμερα ἐφτάσαμε στὸ σημεῖο νά κυβερνάει γιὰ «πρῶτη φορά ἄριστερά», «κακῆ τῆ μοίρα» αὐτὸν τὸν τόπο. Ἐδῶ ἔχουμε φθάσει σήμερα. Ἐξ αἰτίας κυρίως τῶν συνοδοιπόρων. Καί ἡ Χώρα σήμερα κυβερνᾶται χωρὶς πιεξίδα,

χωρίς σχέδιο, χωρίς προοπτική. Αυτή δὲ ἡ κυβέρνηση, «ἡ πρώτη φορά ἀριστερά» ὅπως ἐναβρύνεται νὰ ὀνομάζει ἐαυτὴν, ἔφερε προσφάτως στὴ Βουλὴ καὶ τὸ ἐψήφισε καὶ τὸ ἔκανε νόμο τὸ «σύμφωνο συμβιώσεως ὁμοφυλοφίλων». Πόσες ψήφους πήρε τὸ σύμφωνο; Ἡ Κυβέρνηση ἔχει 153 ψήφοι μόνον. Λοιπὸν, ἐπῆρε παρακαλῶ 183 ψήφους. Ποὺ σημαίνει ὅτι καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα κόμματα ἐδόθησαν ψήφοι καὶ δυστυχῶς καὶ ἀπὸ τὴν «Ν. Δημοκρατία», ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος παρουσιάζεται ὅτι εἶναι τὸ κόμμα ποὺ σέβεται τὴν Ἐκκλησία, ὅτι ἔχει θρησκευτικὲς ἀρχές, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ψηφίζει, ὄχι ὅλοι οἱ βουλευτὲς τῆς βεβαίως, ἀλλὰ ἕνα μέρος αὐτοῦ τοῦ κόμματος, ψηφίζει νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλάδα «Σόδομα καὶ Γόμορα». Μάλιστα! Καὶ θὰ τὸ θυμᾶστε αὐτό. Τὸ συγκεκριμένο ζήτημα ἐκείνη τὸ ξεκίνησε πρώτη. Οἱ σημερινοὶ βρῆκαν ἔτοιμο, στρωμένο τὸ τραπέζι, καὶ ἀπλῶς αὐτὰ ποὺ ἐπιθυρίζοντο καὶ ἐλέγονταν στὰ παρασκήνια τὰ ἔκαναν νόμο τοῦ κράτους. Ἀλλὰ ποιὸς θὰ τὸ πίστευε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Τὸ μόνον κόμμα ποὺ ἀρνήθηκε ψήφο σ' αὐτὸ τὸ αἶσχος τῆς συμβιώσεως τῶν ὁμοφυλοφίλων ξέρετε ποιοὶ ἦταν; Τὸ Κ.Κ.Ε. Δὲν τὸ ψήφισε. Ποιοὶ ἦταν αὐτὸ τὸ κόμμα. Ἦταν τὸ κόμμα ποὺ στὰ χρόνια τοῦ συμμοριτοπολέμου

διακήρυττε ἀναίσχυντα τὴν λύσσα τοῦ ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν παπάδων, τὸ κόμμα ποὺ ἤθελε τὴν ἀυτονομία τῆς Μακεδονίας, αὐτὸ τὸ κόμμα παρουσιάστηκε τώρα «ἰματισμένο καὶ σωφρονισμένο», σὰν τὸν θεραπευμένο δαιμονισμένο τῆς χώρας τῶν Γεργεσινῶν (Λουκᾶ κ' 35). Τὶ νὰ πεῖ κανεὶς. «Σημεῖα τῶν καιρῶν». Ἐγὼ πάντως σὲ δηλώσεις μου, γιατί εἶχα διαμαρτυρηθεῖ καὶ προηγουμένως, πρὶν ἀπὸ τὴν ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου, μάλιστα σὲ Ἱερατικό μας Συνέδριο ἐξεδώσαμε ἕνα πολὺ ὠραῖο ψήφισμα, εἶπα λοιπὸν σὲ δηλώσεις μου ὅτι, ὅσοι ἐψήφισαν αὐτὸ τὸ ἐπαίσχυντο νομοσχέδιο, ποὺ τὸ κάνανε νόμο, δὲν θὰ τοὺς δέχομαι στὴν Μητρόπολή μου. Ὅχι νὰ μὴν ἔλθουν στὴν Κόνιτσα, ἀλλὰ στὴν Μητρόπολή μου. Εἴτε ἀπὸ τὴν «Ν. Δημοκρατία», εἴτε ἀπὸ τὸ «ΣΥ. ΡΙΖ.Α», εἴτε ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἄλλο κόμμα. Τελεία καὶ παῦλα. Ἐκαθαρισμένα πράγματα. Συμβιβασμὸ μὲ τὶς ἀρχές μου, μέχρι τώρα, σὺν Θεῷ, δὲν ἔχω κάνει καὶ οὔτε πρόκειται νὰ κάνω. Καὶ νὰ μὴν παραλείψω νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ Νομοσχεδίου ἐψήφισε καὶ τὸ κόμμα τῆς «Χρυσῆς Αὐγῆς». Εἴτε μᾶς ἀρέσει, εἴτε δὲν μᾶς ἀρέσει. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Ὅμως, ἀδελφοί, παρὰ τὴν ἀθλιότητα τῶν ἡμερῶν καὶ τὴν μιζέρια τὴν ὁποία περνᾶμε, σὰν ἔθνος καὶ σὰν λαὸς, τὸ ἀστέρι ἐκείνης τῆς θρυλικῆς μάχης, τῆς περιλαμπρῆς νίκης ποὺ ἔγινε τότε στὴν ἀκριτικὴ Κόνιτσα ἐξακολουθεῖ νὰ λάμπει καὶ νὰ φωτίζει στὸ ἔθνικὸ στερέωμα, καὶ νὰ μᾶς στέλνει αὐτὸ τὸ μήνυμα: Ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ἑλλάδα, ἡ χριστιανικὴ οἰκογένεια, ὁ εὐλογημένος γάμος, ἡ Ὁρθόδοξη Παιδεία, τὰ θρησκευτικὰ στὰ Σχολεῖα, ἡ ἔπαρση τῆς σημαίας καὶ ὅλα αὐτὰ ποὺ εἶναι ἀξίες καὶ διαχρονικὰ ἰδανικά τοῦ Γένους μας, ὅσο καὶ ἂν τὰ ὑπονομεύουν, ὅσο καὶ ἂν τὰ πολεμοῦν, εἶναι στερεωμένα στὸ βράχο ποὺ λέγεται Χριστὸς. Λοιπὸν, ἀφελφοί, «ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας». Ψηλά οἱ καρδιές. Καὶ σημαίες μας δύο νὰ εἶναι: Χριστὸς καὶ Ἑλλάδα. Στὸ ἕνα χέρι τὴν σημαία τοῦ Χριστοῦ καὶ στὸ ἄλλο τὴν σημαία τῆς Ἑλλάδος. Καὶ αὐτὲς τὶς σημαίες μὲ τὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ, ἐκτὸς καὶ ἂν τὶς δώσουμε μὲ τὴν θέλησή μας, ποὺ δὲν θέλω κἄν οὔτε νὰ τὸ διανοηθῶ, κανένας, μὰ κανένας δὲν θὰ μπορέσει νὰ μᾶς τὶς πάρει ποτέ.

Ζήτω ἡ Ἑλλάδα μας. Ζήτω ἡ Κόνιτσα.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
**ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ**

**Ἐν Κόνιτση τῆ 5ῃ Φεβρουαρίου
2016**

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κόνιτσης
κ. **ΑΝΔΡΕΑΣ**,
ἔκανε τὶς ἀκόλουθες Δηλώσεις:

« Ὁδυνηρὴ κατάπληξη ἐδοκίμασα ἀπὸ τὴν πληροφορία, ὅτι ἡ Ἀλβανία πρόκειται νὰ δεχθῆ **ἑκατὸν πενήντα χιλιάδες (150.000) πρόσφυγες**, γιὰ τοὺς ὁποίους θὰ χρηματοδοτηθῆ ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση!

Ἡ παραπάνω πληροφορία προέρχεται ἀπὸ λιαν ἀξιόπιστη πηγή. Πρὸς ἐπιβεβαίωση δὲ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, προστίθεται καὶ τὸ ὅτι ἐξέχον μέλος τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ συνελήφθη γιὰ δῆθεν κατάχρηση δημοσίου χρήματος καὶ ἤδη βρίσκεται στὴν φυλακὴ.

Ἀλλὰ ἡ σύλληψη καὶ φυλάκιση τοῦ ἐν λόγῳ Βορειοηπειρώτη **ἔχει σὰν αἰτία κυρίως τὸν ἐκφοβισμὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ, στὴν συνέχεια, τὴν ἐκδιώξή τους** ἀπὸ τὴν πατρογονικὴ τους γῆ, προκειμένου νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ, τὸ ἀλβανικὸ καθεστῶς, τοὺς πρόσφυγες...

Ἄν, ὅμως, συμβῆ αὐτό, **ἡ Βόρειος Ἡπειρος θὰ κινδυνεύσῃ τὰ ἐσχάτα.** Γιατὶ τόσο οἱ πιέσεις τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως, ὅσο καὶ οἱ ἀλλότριες συνήθειες καὶ τὰ διαφορετικὰ ἤθη τῶν ἐπήλυδων μουσουλμάνων προσφύγων, θὰ ἀναγκάσουν - ἐκ τῶν πραγμάτων - τοὺς Βορειοηπειρώτες «νὰ πάρουν τὰ μάτια τους» καὶ νὰ ἐκπατριθοῦν. Ὅποτε, τὸ ζήτημα τῆς Βορείου Ἡπείρου θὰ ἔχη τελειώσει, πρὸς μεγάλη χαρὰ τῶν Ἀλβανῶν μισελλήνων καὶ σωβινιστῶν.

Διαμαρτύρομαι ἐντόνως γιὰ τὰ καμώματα αὐτὰ τῆς ἀλβανικῆς ἡγεσίας. Καὶ ζητῶ ἐπιτακτικὰ τὴν ἀπόλυση ἀπὸ τὶς φυλακὲς τοῦ διακεκριμένου Βορειοηπειρώτη, χωρὶς χρονοτριβή.

Παράλληλα, ἀπευθύνομαι στὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση καὶ, γενικά, σὲ ὅλο τὸν πολιτικὸ κόσμον, **νὰ ἀναλάβουν ὅλοι τὶς εὐθύνες τους.** Γιατὶ, ἂν ἡ Ἑλλάδα συνεχίξῃ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἔνταξη τῆς Ἀλβανίας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση, ἐνῶ θὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν τύχη τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ, σίγουρα θὰ μῆν - ὀριστικά καὶ ἀμετάκλητα - ταφόπλακα στὸ Βορειοηπειρωτικὸ, **κάτω ἀπὸ τὶς κατάρεις καὶ τὰ ἀναθέματα ἐνὸς πονεμένου καὶ ἀδικημένου λαοῦ.**

Κύριοι τῆς Ἐξουσίας, ξυπνήστε, τρέξτε, ἀγωνισθῆτε καὶ κάνετε ὅ,τι εἶναι ἐθνικῶς πρέπον, ὥστε νὰ μὴ ζήσῃ τὸ ἔθνος μὴν ἀκόμη καταστροφῆ, σὰν ἐκείνη τοῦ Πόντου, καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Προσεύχομαι ταπεινὰ, νὰ μᾶς «ἐξαγάγῃ ὁ Θεὸς εἰς ἀναψυχὴν» ».

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως).

ΕΥΛΑΒΙΚΟ ΘΥΜΙΑΜΑ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

Γράφει ο Φιλόθεος Κεμεντζεζίδης.
Πρόεδρος Σ.Φ.Ε.Β.Α. Θεσσαλονίκης

ΑΘΗΝΑ ΤΖΙΝΙΚΟΥ: έδωσε την ψυχή της για την Μακεδονία μας. Άξια ΕΛΛΗΝΙΔΑ!

Πριν λίγες ημέρες έφυγε από κοντά μας η Αθηνά Τζινίκου- Κακούλη ψυχή επί χρόνια του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα στη Θεσσαλονίκη και υπεύθυνη των Συνεργαζόμενων Γυναικείων Σωματείων της πόλης μας. Ώς ΣΦΕΒΑ-ΠΑΣΥΒΑ αισθανόμαστε βαθειά υποχρέωση να καταθέσουμε τη μαρτυρία μας για τη μεγάλη αυτή σύγχρονη μορφή της Μακεδονίας μας σαν μία ελάχιστη αναγνώριση της πολυετούς και ανιδιοτελούς προσφοράς της, τόσο στους συλλόγους μας ειδικότερα, όσο και γενικότερα στην πατρίδα και τον συνάνθρωπο.

Γνήσια Έλληνίδα, έκλεκτη οικογενειάρχης, μητέρα και σύζυγος, πιστή ορθόδοξη χριστιανή, έλαμψε με την προσφορά της για δεκαετίες στην κοινωνία της Θεσσαλονίκης. Υπηρέτησε την πατρίδα μας ως δασκάλα με βαθειά συνείδηση της πνευματικής και εθνικής της αποστολής τόσο στην επαρχία, όσο και στη Θεσσαλονίκη. Τό πρόσωπό της συνδέθηκε άρρηκτα με το Μουσείο Μακεδονικού Αγώνα. Χιλιάδες μαθητές, φοιτητές αλλά και μεγαλύτεροι πέρασαν από κεί και αισθάνθηκαν ριγη συγκινησέντος, ακούγοντας την Αθηνά με τον μοναδικό της τρόπο να εξιστορεί τους πόνους, τὰ βάσανα, αλλά και τους ήρωισμούς των αγωνιστών και ιδιαίτερα των διδασκαλισσών, που με κόπο, θυσίες αλλά και συχνά με τό μαρτυρικό τους θάνατο έωσαν τη Μακεδονία μας από τη βουλγαρική τότε έπιβουλή. Με την ίδια

εχομένου μέσω του τηλεοπτικού διαύλου 4Ε. Αμέτρητες ήταν επίσης οι όμιλίες της σε συλλόγους, φορείς, εκδηλώσεις για ιστορικά και άλλα θέματα.

Ένα μοναδικό κεφάλαιο της δράσης της επί εικοσαετία και πλέον υπήρξε η φιλοξενία εκατοντάδων σχολείων, συλλόγων και φορέων στην πόλη του Αγίου Δημητρίου, από τη Μακεδονία αλλά και την υπόλοιπη Ελλάδα, σε ένα "πρόγραμμα εθνικής αυτογνωσίας" όπως το ονόμαζε, σε συνεργασία με τον εξαιρετικό πατριώτη και πρόεδρο του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα άειμνηστο Δημ. Ζάννα. Με τη βοήθεια πολλών φορέων οι ομάδες ξεναγούνταν σε μουσεία και χώρους ιστορικής, πολιτιστικής και πνευματικής μνήμης της συμπρωτεύουσας, και έρχονταν σε άμεση έπαφή με τον πλοῦτο της εθνικής μας κληρονομιάς και παράδοσης σε αδιάταρακτη συνέχεια από την αρχαιότητα και τό Βυζάντιο ως την Τουρκοκρατία και την άπελευθέρωση, με τό Μακεδονικό Αγώνα και τους Βαλκανικούς πολέμους. Ώς η ψυχή των συνεργαζόμενων Γυναικείων Σωματείων Θεσσαλονίκης, μαζί με τις υπόλοιπες έκλεκτες της συνεργάτιδες, όργωσαν κυριολεκτικά τη Μακεδονία, προβάλλοντας τό Μακεδονικό Αγώνα και τους ήρωες της Μακεδονίας μας, αλλά και στηρίζοντας τους άκρίτες για να παραμείνουν στις έστιές τους. Συχνά την άκούγαμε να λέει με νόημα: «Οι γυναίκες είμαστε και μανάδες και σύζυγοι και άδελ-

Στόν κοινό τόπο της άγάπης για την πατρίδα και για τὰ παιδιά της που βρίσκονται εκτός συνόρων, συναντηθήκαμε με την Α.Τζινίκου στις άρχές της δεκαετίας του 1990. Μόλις έπεσαν τὰ σύνορα του δικτατορικού καθεστώτος του Χότζα και οι άνάγκες των άδελφών μας ήταν μεγάλες, μάς προσεγγίζει μαζί με τις συνεργάτιδες της, ένημερώνεται για τή δράση της ΣΦΕΒΑ και μάς άνακοινώνει την πρόθεση των σωματείων να βοηθήσουν την Βόρειο Ήπειρο που είναι άδελφή με τη Μακεδονία μας, όπως τονίζει χαρακτηριστικά. Η βοήθειά τους δέν μένει στά λόγια. Επί δέκα χρόνια, τή δύσκολη δεκαετία του 1990 αλλά και στή συνέχεια, τὰ Συνεργαζόμενα Γυναικεία Σωματεία Θεσσαλονίκης, στάθηκαν στό πλευρό της ΣΦΕΒΑ προσφέροντας μεγάλες ποσότητες άνθρωπιστικής βοήθειας (τροφήμα, φάρμακα, είδη ρουχισμού). Σε μηνιαία βάση ΣΦΕΒΑ και Γυναικεία Σωματεία όργανώναμε άποστολές στη Βόρειο Ήπειρο και εκεί χέρι-χέρι και σπιτί-σπιτί παραδίδαμε τήν βοήθεια στους άδελφούς μας. Έξισου σημαντική και η στήριξη τους στά φροντιστήρια έλληνικής γλώσσας καθώς για μία δεκαετία άπετέλεσαν τό βασικότερο χρηματοδότη της ΣΦΕΒΑ για τή λειτουργία τους και τήν πληρωμή των μισθών των δασκάλων. Παράλληλα ο ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην Πολένα της Κορυτσάς όφειλε κατά ένα μεγάλο μέρος τήν άνεγερσή του στην εύλαβεια και τήν άγάπη των Γυναικείων Σωματείων. Πέρα από τις άποστολές στη Βόρειο Ήπειρο, δεκάδες ήταν οι εκδηλώσεις συνδρομής και φιλοξενίας βορειοηπειρωτών ιδίως δασκάλων και μαθητών στην πόλη της Θεσσαλονίκης, με πρωτοβουλία της Αθηνάς Τζινίκου. Τά τελευταία χρόνια παρά τις οικογενειακές της υποχρεώσεις συνέχιζε πάντοτε να δίνει τό « παρών » σε εθνικές εκδηλώσεις και εύκαιρες ενώ στεκόταν διακριτικά στό πλευρό μας με τις πολύτιμες συμβουλές της για τή συνέχεια του άγώνα. Αρχοντική γυναίκα, με άνεπανάληπτο ήθος και έντιμότητα, ποτέ δε διεκδίκησε πρωτοκαθεδρίες και τήν όφειλομένη τιμή για τήν προσφορά της. Έφυγε ήσυχα χωρίς τό θόρυβο που συνήθως συνοδεύει ανθρώπους που έμφανίζονται σπουδαιότεροι από τήν πραγματική τους αξία. Με τήν κοιμήσή της, η Μακεδονία μας στερήθηκε μίας ανιδιοτελούς αγωνίστριας για τὰ εθνικά μας δίκαια.

Ώς ΣΦΕΒΑ και ΠΑΣΥΒΑ κλίνουμε εύλαβικά τό γόνυ στην προσφορά και τήν φιλοπατρία της και εύχόμαστε ο Θεός να τήν αναπαύσει μετά των δικαίων. Ο άπόστολος Παῦλος μάς παραγγέλει για τους πνευματικούς μας όδηγούς: «Άδελφοί, μνημονεύετε των ήγουμένων υμών, όπινες έλάλησαν υμίν τόν λόγον του Θεού, ών άναθεωρούντες τήν έκβασιν της άναστροφής μίμεισθε τήν πίστιν». Με τό ίδιο σκεπτικό εύχόμαστε στις άξιες συνεργάτιδες και συνεχίστριες του έργου της στό Συνεργαζόμενα Γυναικεία Σωματεία Θεσσαλονίκης να άκολουθήσουν τό παράδειγμά της και και μιμούμενες τήν πίστη της στά δίκαια του Γένους να συνεχίσουν να προσφέρουν στην πατρίδα μας που έχει τόσο άνάγκη στή δύσκολη έποχή που περνάμε.

Της ΑΘΗΝΑΣ ΤΖΙΝΙΚΟΥ, έξαιρέτου Έλληνίδας ή μνήμη ΑΓΗΡΩΣ!

Έπί δέκα χρόνια, τή δύσκολη δεκαετία του 1990 αλλά και στή συνέχεια, τὰ Συνεργαζόμενα Γυναικεία Σωματεία Θεσσαλονίκης, στάθηκαν στό πλευρό της ΣΦΕΒΑ προσφέροντας μεγάλες ποσότητες άνθρωπιστικής βοήθειας (τροφήμα, φάρμακα, είδη ρουχισμού). Σε μηνιαία βάση ΣΦΕΒΑ και Γυναικεία Σωματεία όργανώναμε άποστολές στη Βόρειο Ήπειρο και εκεί χέρι-χέρι και σπιτί-σπιτί παραδίδαμε τήν βοήθεια στους άδελφούς μας.

θέρημ και ζέση στή ψυχή περιέγραφε και στηλίτευε και τήν άισχρή προπαγάνδα των νεότερων καπηλευτών του ιεροῦ ονόματος και της ιστορίας της Μακεδονίας μας έτσι ώστε να θεωρείται δίκαια από πολλούς ως η άυθεντικότερη φωνή του Μουσείου.

Παράλληλα άσχολήθηκε με τή συγγραφή πλήθους βιβλίων ιστορικού κυρίως περιεχομένου, αλλά και με τή συγγραφή δεκάδων άρθρων σε έφημερίδες και περιοδικά, ενώ σημαντική υπήρξε και η προσφορά της με τις έκατοντάδες έκπομπές έθνικού, ιστορικού και λαογραφικού περι-

φέρι! Έχουμε μεγάλη δύναμη στην κοινωνία και αυτήν τήν δύναμη έχουμε χρέος να τήν χρησιμοποιήσουμε για τό καλό της κοινωνίας και της πατρίδας». Λαμπρό αλλά όχι και μοναδικό παράδειγμα της δράσης των σωματείων, η περιοχή των Κορεστειών με τήν άνεγερση του ιεροῦ Ναού του νέου οικισμού, και τή στήριξη του Μουσείου του ήρωα Παύλου Μελά, αλλά και πολλές άλλες δράσεις, όπως η άνεγερση μνημείων (βλ. άνδριάντας ήρωιδών διδασκαλισσών Μακεδονικού Αγώνα, πολεμικό μουσείο Θεσσαλονίκης,) άποκλειστικά από τὰ Γυναικεία Σωματεία.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έν Δελβινάκιω τή 17η Φεβρουαρίου 2016

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, έκανε τις άκόλουθες Δηλώσεις :

« Χρόνια τώρα, άκούω τήν υπεύθυνη πολιτική ήγεσία της Χώρας μας να διατυμπανίζει τις δήθεν άριστες σχέσεις με τους Άλβανούς ! Άλλ' έπίσης, χρόνια τώρα φωνάζω και διαμαρτύρομαι, ότι τὰ πράγματα για τήν Βόρειο Ήπειρο και τους Βορειοηπειρωτές δέν πάνε καθόλου καλά. Άτυχώς, τις διαμαρτυρίες μου οι Έλληνες ιθύνοντες τις προσπερνάνε με παγερή άδιαφορία...

Ήδη, όμως, οι μάσκες της άλβανικής ήγεσίας έπεσαν. Γιατί, όπως έγραψε πρωτοελίδα ήμερήσια άθηνάικη έφημερίδα «τὰ Τίρανα διαγράφουν τους Βορειοηπειρωτές από τους έκλογικούς καταλόγους». Και έννοεί η έφημερίδα, ότι άπεργάζονται νομοθετική ρύθμιση που θά άποκλείει τους Βορειοηπειρωτές έφ' όσον διαμένουν μόνιμα στό έξωτερικό! (βλ. «ΕΣΤΙΑ», 15.2.2016).

Άλλά ενώ όλα τὰ πολιτισμένα κράτη καθιερώνουν διαδικασίες, ώστε να ψηφίζουν οι πολίτες τους που προσωρινά ή μόνιμα διαμένουν στό έξωτερικό, η Άλβανία κινείται αντίθετα άπ' αυτή τήν πρακτική. Τό γιατί, είναι φανερό : Είναι τό άσπινδο μίσος που τρέφει για τους Βορειοηπειρωτές, τους όποιους έπιδιώκει να τους υποχρέωση να έγκαταλείψουν τήν γή των πατέρων τους. Και βλέπει κανείς, ότι παρά τό γεγονός πως έχουν συμπληρωθή έκατόν δύο (102) χρόνια από τόν Αύτονομακό Αγώνα και τό «Πρωτόκολλο της Κερκύρας», τό 1914, η Άλβανία προκαλεί ίταμώτατα τήν Ελλάδα.

Για μία άκόμη φορά, διαμαρτύρομαι έντόνω, κυρίως για τήν άδιαφορία της Ελλάδος άπέναντι στις άλβανικές μεθοδεύσεις. Κύριοι της Κυβερνήσεως και της Άντιπολιτεύσεως, άφήστε τὰ μικροκομματικά καμώματά σας και σπεύσατε να βοηθήσετε τήν Βόρειο Ήπειρο, που βαδίζει, άκόμη μία φορά, μόνη της τόν Γολγοθά της. Σε αντίθετη περίπτωση θά έχετε τεράστια ευθύνη άν, ο μη γένοιτο, μη τυχόν ταφώπλακα στό Βορειοηπειρωτικό. Ξυπνείστε, τρέξτε, βοηθήστε όλοι μαζί για τήν σωτηρία του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού. Έσχάτη ώρα έστί ».

(Έκ της Ίερās Μητροπόλεως).

Οι Άλβανοί μετέτρεψαν τις Έκκλησίες μας σε πασαρέλες!

Διαμαρτυρόμεθα, διότι κρατικές υπηρεσίες, οι οποίες κατακρατούν μετά από είκοσιπέντε χρόνια Δημοκρατίας τούς ιερούς αυτούς χώρους, δίνουν άδειες πού βεβηλώνουν τὰ ιερά και τὰ ὅσια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» ἀναφέρει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας μεταξύ ἄλλων στὴν αἴτησή της νὰ ἐπιστραφοῦν Ναοί, Μονές, λείψανα, εἰκόνες. Ἀναλυτικὰ:
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ
 Κληρικολαϊκὴ Συνέλευση (στὴν ὁποίαν μετεῖχαν 300 μέλη; οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιφερειῶν – ἄν-

δρες, γυναῖκες καὶ νέοι) Πρὸς τὶς ἀρμόδιες Κρατικές Ἀρχές Αἴτησὴ ΓΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΝΑΩΝ, ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ ΛΑΤΡΕΙΑΣ
 Οἱ φωτογραφίες, πού δείχνουν νεαρές γυναῖκες νὰ διαφημίζουν νυφικά ἐπάνω στοῦ Δεσποτικὸ Ἐθρόνο, στὴν Ὁραία Πύλη, στὶς εἰκόνες τοῦ εἰκονοστασίου σὲ Ὁρθοδόξους ἱστορικοὺς ναοὺς τοῦ Βερατίου καὶ τοῦ Ἐλμπασάν, ἀποτελοῦν μεγάλη προσβολὴ κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.
 Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀποτελεῖ προφανῆ ἱεροσυλία καὶ προσβάλλει γενικότερα τὸ θρησκευτικὸ αἶσθημα. Ἀσφαλῶς αὐτὴ ἡ πράξη δὲν συνάδει μὲ τὴ θρησκευτικὴ ἄρμονία γιὰ τὴν ὁποία καυχᾶται ἡ χώρα μας. Εἶναι ἀξισημείωτο ὅτι τέτοιες ἱεροσυλίες δὲν «προβάλλουν» τὴν πολιτισμικὴ κληρονομιά καὶ δὲν ἔχουν γίνεῖ σὲ ἄλλη

θρησκευτικὴ κοινότητα τῆς Ἀλβανίας. Διαμαρτυρόμεθα, διότι κρατικές υπηρεσίες, οἱ ὁποῖες κατακρατοῦν μετά ἀπὸ είκοσιπέντε χρόνια Δημοκρατίας τούς ιερούς αυτούς χώρους, δίνουν άδειες πού βεβηλώνουν τὰ ιερά και τὰ ὅσια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.
ΖΗΤΟΥΜΕ νὰ ἐφαρμοστεῖ ἐπιτέλους ὁ νόμος 10057/22.1.2009, ἀρθ. 22 παρ. 2, «Συμφωνία τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας». Νὰ ἐπιστραφοῦν στὴν Ὁρθόδοξο Αὐτοκέφαλο Ἐκκλησία, χωρὶς ἄλλες καθυστερήσεις καὶ προσχήματα, ὅλοι οἱ Ἱεροὶ Ναοί, οἱ Μονές, τὰ ιερά λείψανα, οἱ εἰκόνες, καὶ τὰ ἀντικείμενα λατρείας, πού εἶναι σεβαστά, πολῦτιμα καὶ ιερά γιὰ ὅλους τούς ἀνά τὴν οἰκουμένη Ὁρθοδόξους, καὶ ἀσφαλῶς καὶ γιὰ τούς πιστοὺς τῆς Ἀλβανίας.
 Νέα Μονὴ Ἁγίου Βλασίου – Δυρράχιο, 12 Μαρτίου 2016

Agioritikovima

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ἐν Δελβινάκιῳ τῆ 21η Φεβρουαρίου 2016

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, ἔκανε τὶς ἀκόλουθες Δηλώσεις:

« Ἡ Ἀλβανία, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, προκαλεῖ μὲ τούς «Τσάμηδες» τὴν Ἑλλάδα. Καὶ δὲν φανερώνει ἀπροκάλυπτα πλὴν τὴν ἀχαριστία τῆς πρὸς τὴν Χώρα μας, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐχόρτασε τὸ ψωμί, μετὰ τὴν πώση τοῦ Χοτζικού κομμουνιστικοῦ καθεστώτος καὶ γιὰ μακρὰ σειρὰ ἐτῶν· δείχνει καὶ τὴν περιφρόνησή της πρὸς τὴν ἀπόφαση τοῦ Στρατοδικείου Ἰωαννίνων, πού καταδίκασε ἐρήμην τούς περιβόητους «Τσάμηδες», ἀμέσως μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, γιὰ τὰ ἀνήκουστα ἐγκλήματα τους στὴν περιοχὴ τῆς Θεσπρωτίας, κατὰ τὴν διάρκεια πρῶτα τῆς Ἰταλικῆς καὶ στὴν συνέχεια τῆς Γερμανικῆς Κατοχῆς. Τὸ πιὸ φοβερὸ ἐγκλημα τους ἦταν ἡ ἐκτέλεση ἀπὸ τούς Γερμανοὺς (μὲ «τσάμικη» παρότρυνση καὶ ὑπόδειξη) τῶν 49 (σαράντα καὶ ἑννέα) Προκρίτων τῆς Παραμυθιάς, στὶς 29 Σεπτεμβρίου 1943.
 Ἦδη οἱ «Τσάμηδες», μὲ παρακίνηση ἀσφαλῶς τῆς Κυβερνήσεως τῶν Τιράνων, ἔκαναν προσφυγὴ στοῦ Διεθνῆς Ποινικοῦ Δικαστηρίου τῆς Χάγης ἐναντίον τῆς Χώρας μας. Καὶ διεκδικοῦν ἀποζημιώσεις πολλῶν δισεκατομμυρίων, καθὼς καὶ ἐδάφη τῆς Ἡπείρου σὲ περιοχές, μετὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἡγουμενίτσα καὶ ἡ Πάργα !
 Τὴν προσφυγὴ χαιρέτισαν μὲ ἐνθουσιώδεις ἀνακοινώσεις ὀργανώσεις τῶν «Τσάμηδων» στὴν Ἀλβανία καὶ στὶς Η.Π.Α. Στὴν παράδοση τοῦ φακέλλου παρέστησαν ἐκπρόσωποι τους, οἱ ὁποῖοι μάλιστα ἐδήλωσαν ἀπροκάλυπτα, ὅτι στὴν κίνησή τους αὐτὴ ἔχουν τὴν ὑποστήριξη τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς καὶ χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ! Δὲν ξεύρω ἂν ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς ἀληθεύει. Ὅμως, τὸ μόνον βέβαιο εἶναι ὅτι στοῦ πλευροῦ τῶν «Τσάμηδων» ἔχουν ταχθῆ οἱ ἀκράϊες ἐθνικιστικὲς ὀργανώσεις τῶν Ἀλβανῶν τοῦ Κοσσυφοπεδίου. Τὸ περιεχόμενον τοῦ φακέλλου εἶναι σὲ τρεῖς γλώσσες: ἀγγλικά, γαλλικά καὶ γερμανικά. Στὸ πλαίσιο τῆς κινήσεως αὐτῆς τῶν «Τσάμηδων», συγκροτήθηκε στὴν Ὀλλανδία, περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου τοῦ περασμένου χρόνου, τὸ «Ἐθνικὸ Συμβούλιο γιὰ τὴν Τσαμουριά»...
 Ἄλλ' ἐνῶ οἱ ἐγκληματίες «Τσάμηδες» κινοῦν πάντα λίθον γιὰ νὰ πάρουν ὄ,τι δὲν τούς ἀνήκουν, οἱ ἐν Ἑλλάδι κυβερνῶντες κάνουν ταξιδάκια ἀναμυχῆς δεξιά κ' ἄριστερά καὶ μιλάνε ἐπὶ παντός ἐπιστητοῦ. Μόνον γιὰ τὴν Βόρειο Ἡπειρο δὲν μιλάνε, ἐνῶ δὲν φαίνεται νὰ παρακολουθοῦν καὶ τὶς κινήσεις τῶν «Τσάμηδων», οἱ ὁποῖοι, τελικά, «μᾶς πιάσανε στὸν ὕπνο» !
 Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, κρούω, ὄχι τὸν κώδωνα, ἀλλὰ τὴν καμπάνα τοῦ ἐθνικοῦ κινδύνου. Καὶ ζητῶ νὰ σταματήσῃ ἡ νωχέλεια καὶ ἡ ἀδιαφορία μας. Γιὰ νὰ διεκδικήσουμε ὅσα μᾶς ἀνήκουν. Καὶ ὅσα μᾶς κάνουν ἐθνικὰ υπερέφανους σὰν Ἕλληνες. Ἀλλοιώτικα, καὶ ἡ Βόρειος Ἡπειρος καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος θὰ κινδυνεύσουν τὰ ἔσχατα. Ἡ εὐθύνη ὅλων μας εἶναι τεράστια. Γι' αὐτὸ, ἄς πράξουμε ὅλο τὸ καθῆκον μας, προτοῦ νὰ εἶναι - τραγικὰ καὶ ἀνεπανόρθωτα - ἀργά».

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως).

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Οἱ Ἐφημέριοι τῶν Ἐπαρχιῶν Πωγωνίου καὶ Κονίτσης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης, στὴν μηνιαία Σύναξή μας (14 καὶ 16 Νοεμβρίου), καὶ ἀφοῦ ἐνημερωθῆκαμε σχετικῶς ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη μας κύριο ΑΝΔΡΕΑ, γιὰ τὸ «σύμφωνο συμβιώσεως», ἔπειτα δὲ ἀπὸ ἐκτενῆ συζήτηση καὶ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων μετὰ τῶν συνέδρων, ἀποφασίσαμε ὁμοφώνως τὰ παρακάτω :

1) Οἱ σημερινὸι καιροὶ εἶναι ἰδιαίτερα δύσκολοι καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως. Γι' αὐτὸ ἡ Κυβέρνηση, πρὶν ἀπὸ ὅλα πρέπει νὰ τακτοποιήσῃ τὸ ζήτημα τῆς οἰκονομίας, πού ἰδιαίτερα ἀπασχολεῖ τὸν λαὸ μας. Δὲν προσφέρεται, ἐπομένως, ἡ σημερινὴ συγκυρία γιὰ τὴν προώθηση νομοσχεδίων, πού ἀναστα-

τῶνουν τούς πολῖτες καὶ φυγαδεύουν τὴν ἐνότητα καὶ τὴν ὁμοψυχία.
 2) Νομοσχέδιο ὅπως τὸ «σύμφωνο συμβιώσεως» εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτο. Διότι οὐσιαστικὰ διαλύει τὸν εὐλογημένον ἱερό θεσμό τοῦ γάμου καὶ τὴν οἰκογένεια. Τὸ «σύμφωνο συμβιώσεως» δὲν εἶναι γάμος καί, βέβαια, δὲν δημιουργεῖ χριστιανικὴ οἰκογένεια, ὅπως μέχρι τώρα τὴν ἔχει γνωρίσει ἡ Ἑλλάδα μας.
 3) Ἐὰν τὸ «σύμφωνο συμβιώσεως» εἶναι ἀπαράδεκτο γιὰ τὰ ἑτερόφυλα ζευγάρια, ἀπείρως περισσότερο εἶναι ἀπαράδεκτο γιὰ τὰ ὁμόφυλα «ζευγάρια». Δηλαδή, τί ἐπιδικεῖ ἡ Πολιτεία μὲ αὐτὲς τὶς μεθοδεύσεις; Νὰ μεταβάλλῃ τὴν Πατρίδα μας, πού εἶναι Χώρα ἁγίων καὶ ἡρώων, σὲ Σόδομα καὶ Γόμορα, καὶ νὰ παρουσιάζεται ἡ ἀνωμαλία σὰν φυσικὸς τρόπος ζωῆς;
 4) Ἐμεῖς, πού στὴν ἀκριτικὴ Μητρόπολή μας φυλάμε Θερμοπύλες καὶ μὲ τὴν χάρι τοῦ Χριστοῦ ἀγωνιζόμεστε γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὴν Ἑλλάδα, διαμαρτυρόμαστε ἐντόνως γιὰ τὰ ὅσα μεθοδεύει ἡ Πολιτεία, ἀφοῦ μὲ τέτοιους ἀντιχριστιανικοὺς νόμους δημιουργεῖται ἀναστάτωση στὴν κοινωνία καὶ δίδεται χεῖριστο παράδειγμα στὴν νέα γενιά. Τέλος,
 5) Ζητοῦμε ἐπιπακτικὰ νὰ ἀποσυρθῆ πάραυτα τὸ ἐν λόγω αὐτόχρημα ἀντεθνικὸ νομοσχέδιο. Ἡ Ἑλλάδα πρέπει, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, νὰ διδάξῃ τὴν ἀποστατημένῃ Εὐρώπῃ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ ἦθος καὶ πολιτισμό. «Ὡς ἐδῶ καὶ μὴ παρέκει».

‘Αγωνιστική έκδήλωση στην ‘Ιερά Μητρόπολη Κρήνης και Καλαμαριάς (28.2.16)

Πραγματοποιήθηκε με πολύ μεγάλη επιτυχία ή αγωνιστική έκδήλωση «Σεβαστιανός και Β. Ήπειρος» που συνδιοργάνωσε ή Ι.Μ. Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς με τη ΣΦΕΒΑ. Το πολυδύναμο εκκλησιαστικό κέντρο της Μητρόπολης Καλαμαριάς αποδείχθηκε μικρό για τον κόσμο που συνέρευσε. Την έκδήλωση άνοιξε ή χορωδία της Μητροπόλεως με τραγούδια και ύμνους για τον άγιο Κοσμά τον Αίτωλό και τον άγιο Παΐσιο, συνδέοντας τους άκροατές με τον έθναπόστολο της Βορείου

Ήπειρου και τον νέο άγιο του έλληνοισμού που πέρασε την παιδική και νεανική του ηλικία στην Κόνιτσα Στή συνέχεια, ο κύριος όμιλητής Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτισης και πρόεδρος του ΠΑΣΥΒΑ κ. Ανδρέας ανέπτυξε σύντομα σε μία όμιλία γεμάτη παλμό την ιστορία του Βορειοηπειρωτικού, την κατάφωρη άδικια εις βάρος της Πατρίδας μας στο έθνικό αυτό θέμα, τον ιστορικό ρόλο του Σεβαστιανού που νεκράνάστησε το ζήτημα, την τρέχουσα κατάσταση και

τον αγώνα των Βορειοηπειρωτών σήμερα. Άμέσως μετά, σε μία συγκινητική τελετή βραβεύτηκαν οι Βορειοηπειρώτες αγωνιστές και φυλακισθέντες επί δεκαετίες κατά το καθεστώς του Χότζα κ. Όδυσσέας Τσώλος από το Πωγώνι και κ. Σταύρος Γκούτζιος από Δερβιτσάνη, τους οποίους προλόγισε ο Κ. Κυριακού, ένας από τους 5 φυλακισμένους της περιφημής δίκης των «5 της ΟΜΟΝΟΙΑΣ» το 1994, φυλακισμένος και ο ίδιος επί χρόνια στις φυλάκες του Σπάτος. Στο τέλος, ή χορωδία της Χριστιανικής Φοιτητικής Δράσης τραγούδησε αγωνιστικά τραγούδια της Σ.Φ.Ε.Β.Α. ξεσηκώνοντας το κοινό. Την έκδήλωση έκλεισε ο Μητροπολίτης Καλαμαριάς κ. Ίουστίνος ως οικοδεσπότης, ο οποίος αφού θυμήθηκε την προσφορά του πνευματικού του πατέρα μητροπολίτη Αύγουστίνου Κανπιώτου στο βορειοηπειρωτικό ζήτημα τόνισε την ανάγκη αγωνιστικού φρονήματος και έπεσήμανε την ευθύνη της πολιτείας για την αδράνεια και αδιαφορία που επιδείχθηκε στο έθνικό μας αυτό ζήτημα.

Οι βραβευθέντες Βορειοηπειρώτες Οδ. Τσώλος και Στ. Γκούτζιος που φυλακίστηκαν και βασανίστηκαν από το καθεστώς του Χότζα.

Οι μητροπολίτες (από άριστερά) Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ίουστίνος, Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσόστομος και Δρυϊνουπόλεως κ. Ανδρέας.

Κ. Κυριακού

‘Η «άλλη» Πάρος. Βούλιαξε ο «Αρχιλόχος» σε παρουσίαση βιβλίου για τή Β.Ήπειρο (3.4.16)

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή το βράδυ, στην αίθουσα του πολιτιστικού συλλόγου «Αρχιλόχος», ή παρουσίαση του βιβλίου «Ο ξύλινος σταυρός» της Σταματίας Καραγεωργίου-Πάπιστα. Ή έκδήλωση έφερε ένα μεγάλο πλήθος φίλων του βιβλίου στην αίθουσα, πρωτοφανή για τα τοπικά δεδομένα και ήταν ίσως μία από

τις πολυπληθέστερες ανάλογες εκδηλώσεις στην Πάρο. Στην έκδήλωση έκτός του πλήθους βιβλιόφιλων που παραβρέθηκε, το «παρών» έδωσε ο Μητροπολίτης Παροναξίας, κ. Καλλίνικος με κληρικούς του νησιού μας, ο έπαρχος Πάρου, κ. Κ. Μπιζάς, ο πρόεδρος της ΚΔΕΠΑΠ, κ. Θ. Μαρινόπουλος, περιφερειακοί, δημοτικοί και τοπικοί

σύμβουλοι, κ.α. Το βιβλίο, «ο ξύλινος σταυρός», πωλείται στο βιβλιοπωλείο «Αναγέννηση» και πραγματεύεται ένα άγνωστο κομμάτι της ιστορίας, την τρισχιλιόχρονη διαδρομή της Βορείου Ήπειρου. Το βιβλίο που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Όρθοδοξη κυμέλη», παρουσιάστηκε από το μέλος του

ΔΣ της ΚΔΕΠΑΠ, κ. Δ. Γεωργιάδη, τή φιλόλογο, Μπέτη Μπιζά, τή φιλόλογο και έκδότρη του βιβλίου, κ. Φιλόθεο Κεμεντζετζίδη, τή βορειοηπειρώτισσα κ. Έλένη Παππά, τόν ιατρό κ. Παντελή Πάπιστα και τή συγγραφέα.

<http://fileleutheros.net/>

ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ

Ντιμίτρι Μπουσάτι και Προκόπης Παυλόπουλος

Φέτος, στις αρχές του τρίτου δεκαημέρου του Μαρτίου, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας δέχθηκε σε άκρoαση τόν Αλβανό ύπουργό Έξωτερικών, Ντιμίτρι Μπουσάτι. Σύμφωνα με όσα είδαν τo φώς τής δημοσιότητας, o κ. Παυλόπουλος « ζήτησε καλύτερη μεταχείριση τών Έλλήνων όμογενών, ύπενθυμίζοντας στόν κ. Μπουσάτι ότι ή Ελλάδα έχει συμπεριφερθί στους Αλβανούς που εργάζονται στην χώρα μας με τόν καλύτερο τρόπο».

Αλλά αυτό τo επίχειρημα τού κ. Προέδρου είναι λανθασμένο. Διότι ή Αλβανία ώφειλε και οφείλει νά αφήνη έλευθερους τούς Βορειοηπειρώτες νά άσκούν τά δικαιώματά τους, που άπορρέουν άπό τo «Πρωτόκολλο τής Κερκύρας». Νά σημειώσουμε, ότι τo Πρωτόκολλο αυτό, με τo όποιο δίνεται εύρεία άυτονομία στους Έλληνες, τo είχε συνυπογράψει και ή Αλβανία, ή όποία, όμως, τo έχει προκλητικά περιφρονήσει στην πράξη. Έπομένως, ανεξάρτητα άπό τήν συμπεριφορά τής Ελλάδος άπέναντι στους έδώ εργαζόμενους Αλβανούς, ή Αλβανία έχει χρέος και καθήκον νά σεβασθί τά δικαιώματα τών Βορειοηπειρωτών. Έπ' εύκαιρία, εκφράζουμε τήν άπορία μας, γιατί o Πρόεδρος δέν άνέφερε τις λέξεις «Βόρειος Ήπειρος». Τόση λεπτότητα πιά;

« B.B. »

ΟΙ ΗΡΩΕΣ τού 40 - 41 ΝΑ ΜΗ ΞΕΧΑΣΤΟΥΝ

Σέ προηγούμενο σχολίο μας, έγράψαμε για τήν συνάντηση τού Προέδρου τής Έλληνικής Δημοκρατίας με τόν Αλβανό ύπουργό Έξωτερικών κ. Μπουσάτι, τόν όποιο δέχθηκε σε άκρoαση. Κατά τήν συνάντηση αυτή, o κ. Παυλόπουλος έπεςήμανε πως πρέπει νά λυθί τo ζήτημα τής συλλογής και τής ταφής τών όστων τών Έλλήνων μαχητών, που έπεςαν στόν πόλεμο τού 1940 - 41 στην Βόρειο Ήπειρο, άγωνιζόμενοι κατά τού Ίταλικού Φασισμού.

Τo ζήτημα αυτό έχει άπαράδεκτα χρονίζει έξ αίτίας άφ' ενός τού άλβανικού μισελληνισμού, άφ' έτέρου τής ελληνικής άβελτηρίας. Οί Ίταλοι έχουν ήδη πρό πολλών έτών συγκεντρώσει τά όστα τών πεσόντων στρατιωτών και άξωματικών τους. Αντίθετα, ή Ελλάδα, εβδομήντα έξι (76) χρόνια μετά, δέν τo έχει έπιτύχει...

Καλώς, λοιπόν, τo έπεςήμανε o κ. Παυλόπουλος. Χρειάζεται, όμως, και άποφασιστική ένέργεια έκ μέρους μας. Ακόμη, ή Ελλάδα πρέπει νά άπαιτήσει τήν δημιουργία Έλληνικού Κοιμητηρίου και στην Κορυτσά, παρά τήν αντίδραση τής άλβανικής πλευράς. Είναι πλέον καιρός, νά άσκήση ή χώρα μας πραγματική υπερήφανη έξωτερική πολιτική.

« B.B. »

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΚΑΙ ΠΑΝΕΘΝΙΚΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ

Σμύρνη

Δύο πολύ σημαντικά γεγονότα σημάδεψαν στην αρχή του τόν καινούργιο χρόνο 2016. Τo πρώτο άφορᾷ στόν άγιασμό τών ύδάτων στην «νύμφη τής Ίωνίας», τήν ιστορική και μαρτυρική Σμύρνη. Για πρώτη φορά, μετά τήν φοβερή καταστροφή τού 1922, έπειτα άπό 94 χρόνια έωρτάστηκαν τά Θεοφάνεια στην παραλία τής Σμύρνης. Συγκεκριμένα, στην Έκκλησία τής Αγίας Φωτεινής στην Σμύρνη, τελέσθηκε ή Θεία Λειτουργία τών Θεοφανείων, στην όποία παρέστησαν o Γενικός Πρόξενος τής Ελλάδος κ. Θεόδωρος Τσακίρης, καθώς και πολλοί Έλληνες, που είχαν προσέλθει άπό τά νησιά τού άνατολικού Αιγαίου, κυρίως άπό τήν Χίο και τήν Λέσβο. Μαζί με τούς Έλληνες ήσαν και Ρώσοι, Γεωργιανοί και Ούκρανοι Ορθόδοξοι, οί όποιοι βρισκόντουσαν στην πόλη. Στην συνέχεια, έγινε o άγιασμός τών ύδάτων

και ή κατάδυση τού τιμίου Σταυρου στην προκουμαία, μπροστά στο Έλληνικό Προξενείο, όπου έπτά άνδρες έπεςαν στα κρύα νερά για νά πιάσουν τo ιερό σύμβολο τής Ορθοδοξίας.

Τo δεύτερο γεγονός έγινε στην Αμμόχωστο τής Κύπρου. Έπειτα άπό 42 χρόνια άπό τήν τουρκική εισβολή, τελέσθηκε o άγιασμός τών ύδάτων στην κατεχόμενη Αμμόχωστο, με έπι κεφαλής τόν δήμαρχο Αμμοχώστου κ. Άλέξη Γαλανό και περίπου 1.200 Έλληνοκύπριους.

Τά δύο αυτά γεγονότα προκάλεσαν μεγάλη συγκίνηση στην Ελλάδα και στόν όπου γής Έλληνισμό. Γιατί άποτελούν μια ισχυρή άπόδειξη ότι δέν υπάρχουν «χαμένες», αλλά άλησμόνητες Πατρίδες. Δόξα τῷ Θεῷ !

« B.B. »

Αμμόχωστος

Τo μνημείο τών 4 παλικαριών στο Άλικο.

ΜΝΗΜΕΣ...

Όταν στις 12 Δεκεμβρίου 1990 δολοφονήθηκαν στα σύνορα τά τέσσερα παλληκάρια τού Άλικο, o άοιδίμος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ δέν έπληροφορήθηκε άμέσως τo γεγονός, άλλ' έπειτα άπό μέρες. Έτσι, δήλωσε κάπι προφορικά, γι' αυτό και δέν έγινε γνωστό τι ακριβώς είχε πῆ, άφου δέν υπήρχε γραπτό κείμενο του. Όμως, στο πρώτο έτήσιο μνημόσυνο, στις 12 Δεκεμβρίου 1991, o μακαριστός Ίεράρχης έστειλε τo ύπ' αριθ. πρωτ. 182/12.12.91 έπίσημο Μήνυμα «πρός τούς κατοίκους τής ήρωϊκής κωμοπόλεως Άλικο». Σ' αυτό, άνάμεσα στα άλλα, έγγραφε: «Χωριό, τo όποϊον έχει νά παρουσιάση τέτοια λεβεντόπαιδα, που είναι έτοιμα νά άποθάνουν για τήν έλευθερία, είναι άξιο συγχαρητηρίων θερμότητων και πολλής τιμής και εύγνωμοσύνης... Τιμή, έπομένως, για τo χωριό σας, που έχει συγχρόνως νεομάρτυρες και έθνομάρτυρες. Τιμή και για όλη τήν Βόρειο Ήπειρο, που έχει και σήμερα παλληκάρια έτοιμα νά άγωνισθούν για τά δίκαια και δικαιώματα τού Έλληνισμού στην Βόρειο Ήπειρο, τά όποία άναγνωρίζουν και κατοχυρώνουν και όλοι οί Διεθνείς Οργανισμοί... Τά τέσσερα παλληκάρια τού Άλικο υς είναι για τόν καθένα και για όλους μας φώς, που θά φωτίζει τήν ζωή μας και τούς άγώνας μας για τήν πολυπόθητη έλευθερία, τήν όποία σήμερα τόσο και τόσο λαοί τήν άποκτούν με μεγάλες θυσίες... Αϊωνία ή μνήμη τών γενναίων παλληκαριών τού Άλικο, που έπεςαν για τήν τιμή και τήν έλευθερία » .

Έτσι, και με τo κύρος τού ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ τo μαρτύριο και τo μνημείο για τούς νέους εκείνους έγινε, όχι μόνο Βορειοηπειρωτικό, αλλά και Πανελλήνιο προσκύνημα...

« B.B. »

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΙ

Η κυβέρνηση τών Τιράνων έδωσε, τόν περασμένο Ίανουάριο, ένα ακόμη δείγμα τής άυθαιρείας της και τής καταπατήσεως τών δικαιωμάτων τών Βορειοηπειρωτών.

Συγκεκριμένα, στην πολύπαθη Χειμάρρα ήταν σε εξέλιξη ή πρώτη άναγκαστική άπαλλοτρίωση ιδιωτικής περιουσίας. Πρόκειται για έκταση 10.000 τετραγωνικών μέτρων στην περιοχή Λογαρά, ιδιοκτησίας τού Βορειοηπειρωτή Πασχάλη Νεστούρη, o όποϊός είχε πετύχει δικαστική άναστολή τής προγενέστερης άδειας τού Δήμου Χειμάρρας για άνέγερση τουριστικών έγκαταστάσεων άπό Αλβανούς έπιχειρηματίες, έρήμην τού ιδιοκτήτη τής γῆς. Τώρα, όμως, εφαρμόζεται o άμφιβόλου συσταματικότος νόμος περί τουριστικής άναπτύξεως. Στoν ιδιοκτήτη θά δοθῆ ένα άσήμαντο ποσό για άποζημίωση και, στην συνέχεια, ή έκταση θά παραχωρηθί δωρεάν, έπ' άόριστον, σε δύο Αλβανούς, γνωστούς για τις εθνικιστικές τους θέσεις και τις σχέσεις τους με τo κυβερνών κόμμα και τόν δήμαρχο Χειμάρρας, τόν έξωμότη Γεώργιο Γκόρο. Έτσι, έπιβεβαιώθηκαν οί φόβοι που είχαν διατυπωθί τo περασμένο καλοκαίρι για τήν τακτική τής άλβανικής κυβερνήσεως άπέναντι στους Βορειοηπειρώτες, ύποστηρίζοντας, μάλιστα, με φανατισμό τόν τότε ύποψήφιο και τώρα Δήμαρχο Χειμάρρας, έξωμότη Γεώργιο Γκόρο. Και ή Έλληνική Κυβέρνηση άσχολεϊται με τo μνημόνιο που έχει ύπογράψει. Μόνο. Για όλα τά άλλα «γαϊθα πυρι μειχθήτω» !

« B.B. »

ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Συγκλονίστηκε η κοινή γνώμη από τις εξελίξεις στις Βρυξέλλες, μετά τις νέες τρομοκρατικές επιθέσεις που σημειώθηκαν το πρωί της 22ας Μαρτίου, προκαλώντας τον θάνατο 34 ανθρώπων και 200 και πλέον τραυματίες. Συγκεκριμένα, δύο διαδοχικές εκρήξεις έπληξαν το διεθνές αεροδρόμιο των Βρυξελλών, ενώ λίγο αργότερα άκολούθησε και μία τρίτη στον σταθμό του μετρό του Μολεμπέκ, που βρίσκεται κοντά στα κτίρια της Κομμισιόν. Στο αεροδρόμιο σκοτώθηκαν 14 και τραυματίστηκαν 92. Στο μετρό σκοτώθηκαν 20 και τραυματίστηκαν 130 άτομα. Άμέσως ο συναγερμός στο Βέλγιο ανέβηκε στο υψηλότερο επίπεδο, κινητοποιήθηκε ο στρατός και παρέλυσαν όλες οι μετακινήσεις.

Είναι πλέον φανερό, ότι η Εύρωπη βρίσκεται σε πόλεμο με την ισλαμική τρομοκρατία. Είναι, όμως, μιὰ μοναδική ευκαιρία να αναθεωρήσει η Εύρωπη την στάση της απέναντι στον Χριστιανισμό που κατηγορηματικά τον έχει άπορριψει και να επιστρέψει με μετάνοια στην πατροπαράδοτη πίστη. Διαφορετικά, «ούκ έσται παύλα των δεινών»...

« B.B. »

ΓΙΑ ΤΑ ΓΕΝΝΑΣΙΑ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΟΠΟΥΛΑ

Στις 12 Δεκεμβρίου 2015, στο Άλικο της Βορείου Ήπειρου, έγινε το καθιερωμένο μνημόσυνο για τα τέσσερα γενναία Βορειοηπειρωτόπουλα, που σκοτώθηκαν από τους Άλβανούς, στις 12 Δεκεμβρίου 1990. Τα όνόματα των παλληκαριών είναι: Αηδόνης Ράφτης, Εύθυμιος Μάσσιος, Αθανάσιος Κώτσος, Εύαγγελος Μήτρος. Καταγωγή τους: το Άλικο και η Γέρμα της Βορ. Ήπειρου.

Το κομμουνιστικό άλβανικό καθεστώς του Ραμίζ Αλία (επάξιου διαδόχου του δικτάτορα Ένβερ Χότζα) βρισκόταν τότε προς το τέλος του. Έχει λεχθεί, και είναι αλήθεια, ότι το άγριο θηρίο όταν πληγωθή και καταλαβαίνει το τέλος του, γίνεται πιο άγριο και πιο επιθετικό. Έτσι ακριβώς συνέβη, όταν οι τέσσερις γενναίοι προσπάθησαν να περάσουν στην ελευθερία, στην Ελλάδα. Δεν πρόλαβαν. Γιατί ο τύραννος και τα μίσθαρνα όργανά του, τους σκότωσαν στην προσπάθειά τους εκείνη. Όμως, η θυσία τους δεν χάθηκε, ούτε ξεχάστηκε στο πέρασμα των 25 χρόνων. Ο σπόρος της έπεσε σε πολλές καρδιές. Κι έγινε ποταμός όρμητικός, που έπνιξε την άπληθη κομμουνιστική δικτατορία, που γκρέμισε τα ηλεκτροφόρα συρματοπλέγματα, που άνοιξε τις φυλακές και τις εξορίες, και άφησε να πνεύσει ο άνεμος μιὰς σχετικής ελευθερίας. Και λέμε « σχετικής », γιατί η Βόρειος Ήπειρος περιμένει την συνέχεια, ιδιαίτερα από τους νέους, από τα παιδιά της, μέχρι ναρθεί « το ποθούμενο »: η Ένωση της Βορείου Ήπειρου με την Ελλάδα !

« B.B. »

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΕΚΠΛΗΞΗ

Συναντήσεις με τους Έλληνες του Αιτωλίας είχαν πρόσφατα ο Πρόεδρος της Ελλάδος στα Τίρανα κ. Λεωνίδας Ροκανάς και ο Πρόεδρος της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» κ. Λεωνίδας Παππᾶς. Οι Βορειοηπειρωτές της περιοχής εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για την χωρίς προηγούμενο αυτή συνάντηση και συμμετείχαν σε μιὰ πολύωρη εποικοδομητική συζήτηση.

Ειδικότερα, στην Άρτα Αιτωλίας λειτουργεί φροντιστήριο για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, με την ενίσχυση της ελληνικής Πρεσβείας και άλλων φορέων. Στην συζήτηση διαπιστώθηκε πως είναι απαραίτητη μιὰ πιο συντονισμένη προσπάθεια για την επίλυση οικονομικών, υλικότεχνικών και άλλων ζητημάτων, κάτι που αποφασίστηκε να γίνει για όλα τα φροντιστήρια που λειτουργούν σε όλη την επικράτεια.

Έξ άλλου, πολύ ενδιαφέρουσα και εποικοδομητική ήταν επίσης η συνάντηση με τους Έλληνες του Αιτωλίας σε κεντρικό ξενοδοχείο της πόλεως. Ο Γενικός Πρόεδρος της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ», τόνισε ότι η Οργάνωση δεν επέδειξε την δέουσα προσοχή στον Αιτωλῶνα.

Μακάρι να δραστηριοποιηθῆ πιο πολύ η «ΟΜΟΝΟΙΑ» γιατί οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο Βορειοηπειρωτικός Έλληνισμός είναι πολλές. Πάντως, η κίνηση αυτή είναι πραγματικά ευχάριστη εκπλήξη. Ευχόμαστε καλή συνέχεια.

« B.B. »

Η ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

N. Γκατζογιάννης

Στα τέλη του περασμένου χρόνου συνεδρίασε στο Φοϊνίξ της Αριζόνας των ΗΠΑ το 39ο Συνέδριο της Πανεπιστημιακής Ομοσπονδίας Αμερικής.

Σ' ένα πολύ ήρεμο και φιλικό κλίμα, το Συνέδριο εξέλεξε το νέο Συμβούλιο με Πρόεδρο τον κ. Νίκο Γκατζογιάννη.

Ο κ. Γκατζογιάννης τόνισε, ότι το νέο Συμβούλιο ανανεώθηκε, αφού τα 2/3 των μελών του είναι νεοεκλεγμένα άτομα, που έχουν γεννηθεί στην Ήπειρο και στην Βόρειο Ήπειρο ή στην Αμερική, και έχουν μεγαλώσει μέσα στις Ήπειρωτικές Ενώσεις. Όλοι έχουν υψηλό αίσθημα ευθύνης και είναι αποφασισμένοι να πολεμήσουν για τα δίκαια των Ελλήνων της Βορείου Ήπειρου και την ανάπτυξη της Ήπειρου.

Στο Συνέδριο παραβρέθηκαν ο Γενικός Πρόεδρος της «ΟΜΟΝΟΙΑΣ» κ. Λεωνίδας Παππᾶς, ο χρυσός Ολυμπιονίκης και πρ. Βουλευτής κ. Πύρρος Δήμας κ. ά. Πριν από την έναρξη του Συνεδρίου τηρήθηκε ένας λεπτός σιγή στην μνήμη του Βορειοηπειρωτή Αγωνιστή, άειμνηστου Θεόδωρου Βεζιάνη. Ο κ. Ν. Γκατζογιάννης ευχαρίστησε τον κ. Λεωνίδα Παππᾶ, διότι στην ομάδα του έθεσε τις πραγματικές διαστάσεις των ζητημάτων και των προκλήσεων, που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Έλληνες της Βορείου Ήπειρου.

Περιμένουμε πολλά από την Πανεπιστημιακή Αμερικής. Και διότι γνωρίζουμε την αγάπη του κ. Γκατζογιάννη για την Β. Ήπειρο, αλλά και διότι τα πράγματα μέσα δεν πηγαίνουν καλά. Έλπίζουμε και περιμένουμε.

« B.B. »

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Τον τελευταίο καιρό, η κυβέρνηση των Τιράνων έμεθόδευσε να ψηφιστή νόμος από την Βουλή, ο οποίος αποκλείει από τις εκλογές, όσους ζουν στο εξωτερικό. Φανερός ο σκοπός των Τιράνων: είναι ο αποκλεισμός των Ελλήνων της Βορείου Ήπειρου, που αποτελούν την συντριπτική πλειονότητα των πολιτών της χώρας, οι οποίοι ζουν στο εξωτερικό και, κυρίως, στην Ελλάδα.

Από όσο γνωρίζουμε, από την Ελλάδα διαμαρτυρήθηκε μόνο ο Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως κ. ΑΝΔΡΕΑΣ (οι δηλώσεις του δημοσιεύονται σε άλλη σελίδα του παρόντος) και η ημερήσια άθηναική εφημερίδα « ΕΣΤΙΑ ».

Όμως, τις ημέρες που έμεθοδεύοντο τα σχέδια έναντι των Βορειοηπειρωτών, βρέθηκαν στα Τίρανα τρεις Βουλευτές Ελλάδας, ήτοι: η κ. Κατερίνα Παπακόστα (της Ν.Δ.) και οι Έλενη Αιτωλίτου και Αντώνης Μπαλωμενάκης (του Σύριζα). Δυστυχώς, οι εν λόγω βουλευτές παρέμειναν σιωπηλοί για το δράμα των Βορτών. Ζήτησαν μόνο μιὰ δήλωση συμπαράστασης προς την Ελλάδα από τον Πρόεδρο της αλβανικής Βουλής, για το προσφυγικό ζήτημα! Αλλά η σιωπή των κυρίων βουλευτών δεν είναι « χρυσός ». Είναι έγκληματική αδιαφορία. Άρα γε το έχουν συνειδητοποιήσει αυτό;

« B.B. »